Poltsamaa 163 iers Vistla, Kaikkula viki Riksu

HELDUR NESTOR PÄEVIK 37

1. Põltsamaa 163 puurauk 2-7 lk
2. Vistla II puurauk 10-16 lk
3. Raikküla 332 puurauk 17-28 lk
4. Kamariku puurauk 29-30 lk
5. Viki puurauk 31-42 lk
6. Riksu 803 puurauk 48-93 lk

Põltsamaa p. a. 163
(jäng.)

Vistla II p. a. –

Raikküla – № 332

Kamariku p. a. G_{1-2}

Viki p. a. (Wenlock)

Riksu p. a. –

Juure lade

Karinu ~~analoog~~ tase

Lito – 75,75–.83

– 75,90–76.00

75,6 – 76,1

K – 0,45

76,1 – 76,3

K – 0,2

76,3 – ~~(79,5)~~ 80,4

K –

Lito 76,30–.45

– 78,57–.62

– 79,45–.51

Sõrghaua, 7. juuli 85

Põltsamaa p.a. № 163

(kirjelduse järg)

75,6 – 76,1

Helehall poolmenguljas kuni ~~tai~~ ühtlase lainjaskihiline afaniitne lubjakivi lainjale rohekashalli mergli vahekihtidega. Kihi sees 75,92 – 76,0 on poolmenguljas purunemisjäämedetriitse lubjakivi vahekiht, milles väikesi stromatopoori koloniaid ja afaniitse kivimi vähekuhtahud veeriseid. Alumisel piiril peenkonarjas pind, deliit muutust ei toimu.

76,1 – 76,3

Hall poolmenguljas detriidikas mudaline lubjakivi moodustab väikese nõngalt väljendunud tsüklüdi. Disk eriline sügavusel 76,15 m. Alumisel pinnal tugev püriitse impregnatsioonigaa peente tihedate puurimisjälgedega disk. Kõrgub endast pisut kõrgemat järgu tsüklüdi lõppu, mis võrreldav tsüklüdiga sügavusel 72,1 m.

76,3 – ~~79,5~~ 80,4

Ühtlikkhall konarlainjas kuni poolmenguljas mudalis-detriitne ning detriitjas-mudaline lubjakivi rohekashalli savi-

NB! 80,15 võimalik Borealis

mergli kõverdumud – laingate vahekihtidega. Lõik/m keskmiselt 4:1, alumises 80 cm kuni 2:1. Intervallis on 4 elementaartsüklit, mille tõlmises otsas on tugevamad, lubjarikkuspangad diskide veeriste ja dehüdratsioonikihi vahekihtidega.

Ülemise panga 76,3 – 76,6 on mõõlmalt poolt diskidega, pinnatud. Tõlmise diski all 15 cm paksuselt on rumbatüüpi ksinkilõpu põrim – prunnikastele dehüdratsioon-afaniitne lubjakivi tihedate peente ussikäimudega, täidetud rohelise mergliga.

Järgmised pangad: 77,65–90; 78,50–78,80; 79,30–79,55 on ésindatud mudalidehüdratsioonipoolmugulate kivimitega, esineb karbonaatsedimendi vahekihte (78,57–62; 79,48–50) ja palju diskse, eriti vahemikus 77,65–90.

Diskid on fixseeritud järgnevatel tasemetel: 76,3; 76,44; 76,6; 77,2; 77,3; 77,6; 77,65; 77,70 (2x); 77,73; 77,80; 77,88; 78,3; 78,5; 78,67; 78,7; 79,3; 79,49; 79,5 ja intervallilõpus.

Veenistuga tasemeid on 78,70–73 (karbonaatsete vahekihtidega), 77,15–50 (hajutatult kivimis), 77,50–60 (kahes karbonaatsete vahekihis), 78,6 ja 78,95 ning 79,3 (hajutatult kivimis).

Intervalli piires on kivimis väga palju korallide stromatoporaate.

Võiboldud et eraldi esiletõstmust vaarivad ülemise elementaartsüklist 76,3–77,65 mõlemas eriti palju purdmaterjali tasemed ja tsükli lõpp erineb alumisest.

~ Tammiku tase 80,4 – 90,3
K' – 9,5'

Lito – 80,68 – .74
– 87,24 – .30
– 87,80 – .86

NB! 81,78 arvatavasti Borealis borealis.

? Karim kihtide alumine piir peaks langema kas antud intervalli alumisele piirile või tasemele 77,65(!), või ülemisele piirile ~76,3. Alumisel piiril disk. Litoloogiliselt piir täiesti sündeline kuigi elementartsüklidi piir.

80,4 – 90,3
Teelehall konar-mugul,-s ja poolmugul,-s detriidikas-mudaline kuni mudalis-detriitne lubjakivi rohelise savimergli kontrastsete kõver-lainjale vahekihtidega. Merglisseldus kivimis muutub ja tõhedaks on ebaselgelt väljakujunenud tsüklilisus. Tsüklidi ülemises osas on kivim poolmugul,-s (lbk/m ~ 5:1), alumises peenmugul,-s (lbk/m ~ 1:1. Ülemineek on väga sujuv. Ülemisles tsüklitides on poolmugul,-s tekstuur ülekaalus alumistes suuremat mugul,-s osalõikus. Mikrotsüklitide (elementaartsüklitide) piirid on sügavustel 81,8 (esindatud diskiga), 82,9, 85,0 (ebaselge); 88,7 ~~(vert~~, 90,3. Ilmnetsüklitt ~~85,5 – 88,7~~ 85,0 – 88,7 ~~ebel~~ jagunada veel omakorda.

Disk esineb ainult sügavusel 81,8.

Lausdetriitseid vahekihte esineb sügavustel 80,71–73, 80,82–.85; 82,18–20; 83,46–50; 85,0–.10 (poolmugul,-s); 85,58–.60; 86,68–.70; 87,25–27; 88,47–50; 88,47–50. Need on enkmasti lainja ülemise ja vahel ka alumise piiriga. Lausdetriitsed kas 89,37–40 ja 89,60–61.

Afanitse peenmugul,-s lubjakivi vahekiht on sügavusel 84,95 – 85,0.

Kivimis esineb koralle ja stromatoporoide. Borealis borealise leide on sügavustel 81,85 ja 86,7 – 86,9.

Alumisel piiril on väga järsk karbo-

~ Varbola Fase

Lito – 99,80–85
–103,23–30

naatuse muutus. 90,0 – 90,3 on labilõika seni võõge savikam interval lbk/m ~ 2:3. Selle all 80 cm on suhteliselt karbonaat ne poolmuguljas kivim.

90,3 – 104,8

Helehall, kontrastselt konarmuguljas kuni poolmuguljas detriidikas-mudaline lubjakivi vahelduv kõverdunud ja lainjate rohelise savimengli või lubjaga savi vahekihtidega. Keskmiselt on lbk/m ~ 1:1. Esineb korralle, ja stromatoporoe, nende arvukus allaproole vähenek samuti detriidisisaldus. Puhtsaid veeriseid ja diskpinda ~~on~~ kivimis ~~vähe~~ praktiliselt pole. Lausdetriitseid vahekihte on fixeeritud sügavustel 93,7 (3 cm); 94,7 (2 cm); ~~100~~ 97,1 (1 cm); 100,65 (1,5 cm); 100,7 (1,5 cm); 102,4 (2 cm).

Karbonaatsem on kivim vahemikes 90,3 – 91,1 ja 91,9 – 93,5 ning 96,1 – 96,7. Sarikamad vahemikud on 95,3 – 95,8; 98,6 – 99,0; 101,5 – 101,8; 103,2 – 103,6 ja 100,3 – 100,6. Neis vahemikes vastab kivimitüüp valdav kuna mujal praktiliselt 1:1.

R.E. on eraldamud minrotsüklite mille alemises osas tavaliselt 15–20 cm paksune pisut kõver „panka". Tegelikult eraldatud need küllalt "halvasti". Ainotsüklitide piirides on märgitud sügavused 90,3; 91,9; 93,7; 94,7; 96,6; 97,6; 98,0; 99,3; 100,21; 103,11.

Ülemisel pool kaob detriit ja konarmuguljas tekstuur asendub lange-mugulja-

Öhne kihistu (?) 104,8 – 110,2
K – 3,65

Lito 106,50 – 55
– 109,46 – 55

Porsunni lade 110,2 – 111,6+

104,8 – 110,2
selehall lapikrunguline detriidikas-mudaline lubjakivi paksude roheliste savimergli vahekihtidega. Kuni sügavuseni 108,0 on lubjakivi ja mergli vahekorral umbes 1:1. Allpool see muutub mergli kasuks ~ 3:1. Mergel on peenkihiline lagunev. Alumisel piiril on väga tugeva püritise impregnatsiooniga laiade tasskihtega disk. 10 cm sügavamal on teine disk.

110,2 – 111,6+
kollangushall poorne massiivne dolomiit, muudustumud vahelaiu tiirpi või rõa tiirpi kivimi fangi.

Särghaual, 10.07.85

Vistla II p.a.

Pinnakate	0, – 6,4	0 – 6,4 Puurimisveerised lokaalmoreenist.
Muum lade	6,4 – 6,75	6,4 – 6,75 Paunikashall lillakaspunaste laikudega konarkihiline kuni poolmuguljas muldaliidelkihine lubjakivi. Ühtseste kihtide pindadel esineb merglit kelmete ja pesadena. 6,50–52 mikrokihtse tombulise lbk vahekiht, mille ülemisel piiral impregnatsioonita läätsjas disk. Alumisel piiril puruliis-jämedatükiline lubjakivi vahekiht 6,72–75. Peent purdmaterjali sealjuures punakaslillaseid peeneid (ø 2 mm) veeriseid on ka muus kivimis. Esineb brahhiopoode, kinoiide, stromatopoore, nugoose. Alumise 'puruliise' vahekihi piirid on teravad, läätsjad, võtlalla diskud.
	6,75 – 6,88	6,75 – 6,88 Ülal (9 cm) paunikas, lillakate kirjadega peente uskumiende järgi, mergel väikeste lubjakivi muguladega. Keskel (2,5 cm) lausjämedatükiline lbk vahekiht. All (1,5 cm) hall peenmuguljas afaniitne (mikrokristalliline) lubjakivi. Selle all alumisel piiril on tasane väikeste tõusudega lillakaspunase impregnatsiooniga disk.

6,88 – 7,6

Nõrgalt prunnikashall lillakaspunaste laikudega mugulpas ehk poolmuguljas sorteerimata mudalis-detriitne lubjakivi prunnikate lainjate ja eösterdunud mikrokristallid lubjaka mergli ~~vahekihtide~~ vahekihtidestega. Paksemates merglivahekihtides on kõrgemaide peent detriiti. Vähesel määral on kivimis peenemid lillakaspunase täitega ussikäike. Alumisel piiril struktuuri ja tekstuuri muutus. Detriiti on kivimis väga palju seepärast meenutab lausterlist, kuid täiesti sorteerimata. Disk sügavusel ~~7,08~~ 7,1 on nõrk. Allapoole on üleminek üsna sujuv.

7,6 – 7,7

Hall puhas kõva lubjakivi kiht. Ülemises osas (6 cm) peen mudalis-detriitne, all (4 cm) jäme lausdetriitne vähesteé veeristega lubjakivi. Nende vahel on nõrga impregnatsiooniga sile tasane disk. Kiht kujutab endast I transgressiivse elementaarkiihtimiste ~~ad~~ basaalsel osa(?). Alumisel piiril tasane pind.

7,7 – 7,9

All rohekashall ühtlane mikrokristalline mergel (8 cm), ülal lillakas ja prunn mergel (vähe peenik), laatsjata lubjakivi mugulatega (10 cm). Nende vahel 2 cm paksune peenlausterlise (šlamm-tombulise lubjakivi vahekiht, millel ülemisel piiral

pelmikonarkiline disk. Alumisel pinnal terav pinnal, peente usivõrmude ure-tega

7,9 - 8,0

Helehall kõva horisontaalkihiline sortee-rimata jäme-kaus-detriitne kulgjakivi. Kesseel mudalis-liomorfne vahekiht (7,95-98). Alumisel pinnal on selge madalate taskutega disk. Detriidimoodustajad on peamiselt brahhiopoodid.

8,0 - 8,65

Kõigvärviline valdavalt hall punakate ja kollakate võõrutetega mudalis-detriitse kulgjakivi ja mikro-kihilise merglis ohu-keskihiline (1-2 cm) vahelduvine. Aluseid kulgjakivi vahekihid on paksemad ja nendega on seotud diskid sügavustel 8,2; 8,47; 8,5 ja alumisel pinnal (viimane on impregnatsioonita). Merglis on peened horisontaalseid usivõrme. Allemine osa 8,0-8,3 on võetud veerem poolest saati proovideks. Kihtide pinnid on bioturbatsiooni läbi elaselged. Mõnedes kulgjakivi vahekihtides (8,40-,43) on veeriseid.

8,65 – 8,9

Sile pruunikashall peenmenguline mikro-kristalliline (protopodiitne) lubjakivi ülemises pooles kuni sügavuseni 8,8 ja pisut jämedam-mõõnuline kuni lahtipindne dolomiidistunud lubjakivi alumises 10 cm. Mergliivakivikihiseid on pruunikashallid, suhteliselt ühtlasest kivimist horisontaalsete ussikäikudega. 8,72 – 8,75 purunenud lubjakivi vahekihi mikrokristallilise kivimi peente lapsivõõrte veenistega. Teemusel piiril on palju peenerd ussi-muniseid. Alumine piir litoloogiliselt teravat – oel ühtlane mergel.

8,9 – 9,55

Rohekashall lubimergel ebaselgete piirjoontega jämedetriitse-lipomorfse savika või pulbra lubjakivi vahekihtide läätsjate mõõnulatega. Allapoole kivimi karbonaatne sisaldus suureneb. Suhteliselt puhas mergel ulatub sügavuseni 9,03, ebaselgete piirjoontega mõõnuline või horisontaalkihiline savikas kivim kuni 9,40. Alumises osas on lubjakivi vahekihed peendetriitsed – pulbrad vahemikus 9,45 – 47 lausdetriitne. Nähtavaid moodustisi ühe elementaarsüklidi

Kõigi vihistik

9,55 – 9,75

Ülemisele sarnane elementaartsünklit ülemise puhta. tumeheli mergliga (9,55 – 9,70) ja alumise kollakas punakaskrüh mugulaid mergli ? savika diomorfse-detriitse lubjakivi vahelduses. Diskid on sügavustel 9,70 ja 9,73.

9,75 – 10,3

Vahemikule 8,9 – 9,55 sarnane väljavenitatud ja eraldeldem elementaartsünklitS mille tumedam mergliosa ulatub 9,90-ni mid sõldab ka detriitseid vahekihte. Alumisel piiril on järsu lausdetriitne kiht 10,20–30 kille alumisel ja ülemisel piirnab on diskid.

10,3 – 10,68

Sele kollakashall fõis kumi poolamorfne, võimalik et tombuline? lubjakivi. Tekstuur on korraga arenenult peenhorisontaalkihiline alumises osas varjutud-mikrokihiline. Ülemises pooles on kivimis fasemeti rohkesti orientereerunud ümberkristallunud karbipoolmikroja detriidi. Kivim iseeg mõõdukas-hiomorfne (10,30–35). Alumisel piiril kiire siire.

Kivimis esineb rõnistunud detriit ja karpe.

10,68 – 10,8

Skaks punnuks – jämedatiitsel / biomorfsel vahekihiti (1068–73 ~ 10,76–80) nende vahelise ~~poolmugula~~ peenpoolmugul, ja afanüütse (või Tonbilise) kivimi vahekihiga. ~~sosal~~ Purdmetapeliina esineb peenveid afanüütse kivimi veenikesi, esineb räsistunud karkikaasi.

10,8 – 11,3

Kollakaskall peenpoolmugulas kuni vonarlaiajas afanüütne kuljakivi prunnika ja roheka mergli kõvendunud ja uuldkendlike vahekihiveste või lamellidega. Prunnika mergli sees on roheka materpliga täidetud peenveid ussikõive. Kivimis esineb ebaühtlaselt detriitsi ja karbipoolmikke kuni mandalis-biomorfsete kihiveste moodustamiseni millisel Tähelaatsel süga-vustel 10,87–90 ja 11,03–08 ning 11,18–20 Ehnmisel piiril on 8 cm paksune soitekiht jämedatiitse kuljakivi vahekiht, mis koetud silmi basaalkihiks. Kivimis on räsistunud detriitsi ja konkretsioone.

Poznani lade
Tõnavel kihistik

11,3 – 12,6

valkjas karkassiga kollase liivaka dolomiitse maatriksiga ja suurte vaevnidega korrapärasemaline bioherm-ne dolomiit. Karkassi moodustavad räsistunud ristusarmuste kõvendunud plaatjad stromatoporid (Pachystylostroma)

Vahem on parositidseid tabulaate.
Alumisel pinnal roosaka impregnatsioonriga komarlik pind.
Antud tase žalb võrgemale
Poranni seene kuuru lähiläikest.

Töenere 1

12,6 - 14,4

Kreemikashalli afaniitse pöhimessiga
õhuveste plastiste stromatoporoide
ja halisitidsete tabulaatide korkosiga biohermne kulpassiivi. Esinel
ramistunnist.

Püssis, 21.06.87 a.

Raikküla p.a. № 332

GV poolt puurituid puurauke kas väljavõtete sees on kõrv väga segamini läbitud. Seepärast ei ole võimalik väga detailselt uurida. Ülemine pool läbilõikest on väga tugevasti dolomiitidistunud alumine seevastu hästi uuritav, sisaldab rohkesti korallide, mis raikküla alumise osa iseloomustamise seisukohalt paremad kuvi.

0,0 – 9,00

Pinnakate

~9,0 – 12,0

~9,0 – 12,0

Tumehall, kollakas-pruunikashallide laikudega väga kaverniosne ~~kubjaline~~ dolomiit. Ülal (9,1 – 10,7) on kivim mugulja tekstuuriga, meenutab rumba kivimit. Alumises osas (10,7 – 12,0) on olnud algselt korall-kubjaliivi. Kaverniid on põhiliselt korallide jäägi. Peritaeniusi ei märgata. Palju on nähistunud koralle ja peenemat detriiti (ungoosid, echinoidid, brahhiopoodid, teod). Dolomitisatsioon tõstab esile galeniidi ja sfaleriidi kristallid. Alumisel pinnal ilmselt püriidistunud disk.

12,0 – 14,1

Pruunikas-kollakashall horisontaalvõhkline enamasti mikrovõhkline, vahel nõrgalt põimjõõkline peenekristalline dolomiit, sisaldab rohkearid savikamaid lamelle. Allpool muutub ühtlasemaks ja massiivsemaks. Ilmselt on algselt

alund tombulis-šlamministline peenterakivim kohati võis olla ka mudalisi põhimassi. Alumine piir süvdeline.

14.1 – 15.6

Kollakas-pruunikashall parsunitihline vähemassiivne tihe peenekristalliline dolomiit ilmselt mudalis-terakise tombulise algkivimi järgi. Struktuur on reliktlik ebaühtlane, valdavalt mudalise põhimassiga kivimis on õhukesi hajusate piirdega terakise kivimi vahekihikesi.

15.6 – 17.0

Rohekas-kollakashall parsunitihline vähemassiivne muldja mandeprimaga lagunne savikas dolomiit. Kivim enamasti varjatud mikrokristalline, osalt varjatud-muguljas. Esineb tõmmesi laikjaid ja katkendlikke peenterakise (tombulise) materjali vahekihikesi (1-4 mm). Tuuleb et ka mudalises põhimassis on palju tombulisi materjali. Esineb ka peent ostrakoodide detritit, varjatud-muguljas vahekihis erit palju fitoklastit. Kihi alumine 30 cm (16.7 - 17.0) oli kollakashall peenterakine dolomiit, analoogiline ülemisele intervallile – arvatavasti kõrn segi.

17.0 – 18.0

Analoogiline rohekashall lagunne savikas dolomiit või domeniit, vahid savikam ja leelejalt lagunev. Kõrni valja tulevad halb. Karbonaatsemates vahekihtides on massilisolt horisontaalselt orienteeritud ostrakoodi karbikesi.

18.0 – 19.4

Analoogiline intervallile 15.6 – 17.0 õrnalt rohekas-hall savikas massiivne rinnipärsnikiline dolomiit enamasti varjatud mikrokristalline, kuid vähesel ulatusel. Kivimis on rikutud nähe osharoodi kaltsiitsoonikese. Alumine piir sündelline paigutatud selle järgi et ilmnevad paksemad (kuni 1 cm) prunnikas-kõlbrasshalli terakivimi vahekihikesed.

19.4 – 21.0

Rohekashall prunnikate laikudega parsnikiline dolomiit. Ülemises pooles kuni 20.2 on pellitomorfse struktuuriga rohekas kivimi vahel prunnikate laikude ja vahekendlike väätmetega, mis annavad kivimile brektsialisepolmugulja ilme. Alumises pooles muutub prunnikas materjal vähemaks ja see on vaja poorne ning vähemvõsme, olles algselt ilmselt lausdetriitne kivim. Seega intervall (eriti 20.2 – 21.0) vajutas madalikku veelt laguneses kivimis. (Ja võimalik tsüklit algas?) Alumisel piinnal dise.

21.0 – 24.5

Helehall rohekas all (60 cm) prunnikas vajumiga täiesti massiivne savikas laguneb dolomiit. Esineb nõrku püritsiidi mustreid, eriti kõik alumises pooles, aga ka ülemises 20 cm's püritsiemund diskpõima all. Kohati on täheldatav nõrk mikrokristallisus. Sügavusel 23.9 – 24.2 on laatsis-polmugulja tekstuuriga väike prunnikate kaitsendlike mõõtmetega nagu apanitse kivimi järgi. Ei tõenäoline altta, õige vähe. Alumine piir litoloogiliselt terav

24.5 – 25.0

Iseloomult punnikate korallide menglisvõlvidega kretsilis peen-poolmuguljas tekstuuriga pisimustfüllidine dolomiit afanitse lubjakivi jäägi. Alumisel piirul terav tasane piirel (diisi?)

25.0 – 25.1

Tumehall paesuikilidine jämevõtlidline dolomiit lausdetriitse lubjakivi vahekihi jäägi. Alumine piir terav.

25.1 – 27.3

Tumehall kollakate ja punnikate ussikaigu laikdetega ja tuumpunnide menglilaadlidega peenpoolmuguljas tekstuuriga bioturbiitne peenkristallidline dolomiit. On terminud sauvertüüpi mugulja mudalis-detriitse biotubiitse lubjakivi dolomiidistumisel. Struktuurid ja tekstuurid on säilunud massilisest peenest (ø 1-2 mm) ussikaikudest. Kivimis on rohkesti peent püriiti, mis annab tumehalli varvi. Esineb nõltavaltsa diisse millest selgemini finseemb 25,4. Sellest kõrgemal on ilmselt mitmeid diisse. Alumine piir ebaterav.

27.3 – 28.75

Madalamad punnikashall, ebaühtlane, poolmugulja kuni vorsvõtilise tekstuuriga kaverniidne dolomiit. Ülemises pooles (27.3 – 28.0) on väga arvukalt korallide kaverne. Alumises pooles on kivim olnud poolmuguljas mudalis-detriitne suhteliselt paksude laigiste bituminoosse mergli vahekihtidega. Kivim on olnud afanitse põhimassiga nõlles üsna rohkesti detriiti. Alumisel piirel nõrk

püüritu impregnatsiooniga disk.

28.75 – 31.4

Määramudkell ebaühtlane korraline poolmuljes kuni horisontaalpaksuvõitline keskmiste karbonatidega dolomiit või kuni peenkristalliline, ilmselt detritidega afanitiline lubjakivi järgi. Kivimis esinel ebaühtlaselt piirituseid mustreid vastikaunde järgi. Alumise heeter on karbonatide rikkam ja esineb ka korallе. Kivim on ilmselt õõnsi muutliku tekstuuriga. Alumisel piirel nõrga püüritse impregnatsiooniga disk.

31.4 – 33.5

Kreemikas-pruunikashall väga tugevalt peenridimustrite ja püüritsete diskide ning vasikõõnsuidega bioklastiline-peenpoolmuljes kuni horisontaalpaksuvõitline erinevad määrad dolomitidistunud afanitine lubjakivi. Ülemine osa on nõrgalt aluline, alates sügavusest 32.4 – tugevasti dolomitiseerunud. Poolmuljes tekstuuri annavad kivimile pruunikad laikpaed, reaktsioonid meglilamellid ja pesad. Kihis on väga palju diskе mis on püüritse impregnatsiooniga ja sügavate kõõrdumiel käigulaadsete fossiilidega. Diskide sügavused: 31.4; 31.60 31.62, .64, .66, 31.79, 31.80, 31.86, 31.90, 31.95, 32.05, 32.10, 32.14, 32.15, 32.40, 33.15, .17, .18, 33.25, 33.30, 33.50. Diskidega seotud vasikõõnsuid annavale kivimile kohati tumpilise "linnusilma" mustri. Kihi ülemises osas (31.4 – 31.5) on dolomiidistunud kaudetriitse mikroriitilise struktuurivõrgustik. Kihi alumises osas 33.1 – 33.5 on mitmevõrd laustaolise kivimi õhukesi (~1cm) vahekihte (vaata ss.10 – 18), mis biotürbatsioonist sõltuvad.

33.5 – 34.4

Skeletkell fasemeid tumedicll paesu vahi ohukesekihiline klastiline, psammiitne dolomiitjas lubjakivi. Sisaldab prunnika dolomiitnegli laugvid valmeid ja vahekihtl, mis annavad kivimile ebaühtlase laigjaskonanja tekstuuri. Enamasti on kivim mikrokihiline (~~enamasti~~), kohati podmuguljs ilmega. Sisaldab peeneid stylolidipinda. Meglikelmeid on rohkem kihi alumises osas kus terajämedus on peenem ja teed esti hästi ümardatud. Disseid all, ülal ja kihi keskel (33.95).

34.4 – 34.9

Prunnikeskall paesuhiline dolomiitmergel või savikas lubjakas dolomiit (lubjakas domenit?). Sisaldab teralise lubjaka dolomiidi ohukesi vahekihte, mille piirdeid on diffuse ja mis on tugevasti kaldsuud. Disseid 34.4, 34.48, 34.55, 34.60, 34.75??
Iseloomulik on üsna tugev bioturbatsioon. Nõrgikõigud fasemeid ja piirdse ühtlisega. Alumisel piiral diffuse ei ole marsata. Alumine pool (34.60 – 34.9) on savikam ja ühtlasema ilmega.

34.9 – 35.5

Skell vahekaskall meldja mudepiimaga massiivne ühtlane dolomiitjas savimergel (domenit?). Kivim on nõrgalt mikrokihiline. Alumises 10 cm esineb peeneid piirdi mustreid ja teralise materjali ohukene vahekiht. Alumisel piiral medelate laikde fasseetiga nõrga piirdse impregnatsioonega disse. Kivim meenutab pussen tuupi tsükli algse domenidi, geneetiliselt seotud alumise kihiga.

35.5 – 35.8

Määramatu kõrgusega detrudi vessicaindegen sarikas dolomiidikas lubjakivi. Kohati esineb väikesid kaverne. Dolomitisatsioon nõrk. Detrüüt peen, kuulus brahhiopoodidele ja ostracoodidele. Nõrk disk 35.7 ja tugeva pürüitse koorikuga tasane disk vähi aluse pinnal. Toomadiselt tähistab lubjakivide alumist piiri s.o. mesotsüklidi piiri.

35.8 – 36.5.

Rohekashall peene intensiivse pürüdimustrega lubjakas domerist. Kivim on massiivne, vaid sisaldab bioturbatsioonist viidetud ohmvesi 1-2 cm hajusa piirjoonega kaltsiitsemend valekihile mis näiga näivad olevat algselt koosnenud ostrakoodide või brahhiopoodide jäänustest detrudist, mis perioodilisel lagunemisel kaotud. 36.4 – nõrk, impregnatsioonita disk(?) 36.45 samuti diskoidne ehitusega pind, millel peal peen brekitsioodne (0.5-1.0 cm) materjal. Alumine piir teravalt tasane pind.

36.5 – 37.3

Helehall paresvihkline kuni massiivne jaotusega kõrgenimata detriitne kuni graveliitne lubjakivi, kohati väga sisaldada mudalist materjali. Esineb ka intensiivselt mohelise meenlainjaid kelmeid ja hajutatud rohekad materjali, millel osa allapoole suurenes. Alumine 10-15 cm on pudmugulja ilmega. Pudmugulas on veel suur osa nõgosidel, on ka tabulaate ja stromatid. Olen näen niitisleifiga tegemist. Ühinõudid et tonka pilma, vii siis suhteliselt hästi immerdatud materjal. Esi-

neb katkendlikke stülolitpindu. Alumisel pinnil pinnatse roosivenga ebatasane disk.

37.3 – 40.9

Skeemikashall konarlaiuja sumi poolmuguljas poolafanõtse prõhimassiga ebaühtlaselt detriitikas mõrgalt dolomiitdoloomi lubjakivi. Sisaldab laiupaid katkendlikke prunnika ja rohekas mergli vahekihile ja pesasid. Abe/m ~ 5:1 – 4:1. Arvukalt on Tabulaate (Halysites, Favosites) ja Stromatopoore. Alumisel pinnil mõrga impregnatsiooniga disk.

40.9 – 41.2

Rohekashall lubimergel õhukeste katkendlikke lubjakivi vahekihtide või muguladega. Karbonaatne osines ebaühtlaselt jaotunud. Esinel diskloodsed peenvoonajuud pindu (40.9, 40.93, 41,0) ja bioturbatsiooni. Kihi allosas rugoosa ja tabulaat. Meenutab tsüklialguse kivimit.

41.2 – 42.3

Analoogiline intervallile 37.3 – 40.9. Võimalik et käin uuesti. Alumisel pinnil tugeva impregnatsioonivõrga disk. Nõrgemad jäigmise kompleksiga.

42.3 – 43.0

Bretšalis-peenpoolmuguljas afanõtse helehall lubjakivi võrreldavalt heesikas-rohekashallide mergli vahetõega ja pinnatse roosivenga peente uss-roivendega. Kõik alumisel pinnil on laiade meddach tasaitega nõge paisu 3-4 cm pinnat se impregnatsioonivõrgu disk ja leine tugeva roosivenga disk sügavusel 42.35 m.

43.0 – 47.0

Poolmuguljas veni koorerlaengus kreemikas-hall kõva detriitkivi-mudakive poolafanõlse põhimassiga kõva kuljakivi rohekashalli savimergli kõvaduvate vahekihtide, pesade ja kelmedega. Sbk/m ~ 4:1 – 2:1. Kivimis on tahlakke, sõrmelõõre, mugaore. Palju on õmmadahid arcanduvale detriidi vahem kõdukõõrdide ja ostracoodide oma. Vahemikus 45.0 – 45.5 on kivim väga puhas, vajutad kõtšakise-poolmuguljas tekstuurigaja peaaegu afanõõne. Alumisel piiriel kõõnelõõdsele kõõntega piiritse impregnatsioonigaõõsk mõõe all 4-5 cm paksune afanõõse kuljakivi vahekiht.

47.0 – 48.05

Alekihil massiivne kontrastselt käämlis poolmuguljas kuljakivi rohelise mergli käämlaste ümmarguste massiivsete meemuldvate "vahekihtide" ja pesadega. Sbk/m ~ 3:2 – 1:1, mergli osatähtsus allapoole kasvab. Kuljakivi on mikromustkõõline. Alumisel piiriel on mõõdukas nõõga impregnatsioonigaõõsk ja selle all punaji-pruunistõõne väikesele veenslõõga puõõdist tõõne laustaõõlise õõe vahekiht. Tõõnki algõõse mergel(?).

48.05 – 49.0.

Kivim omadõõgõõne õõemõõste intervallõõe, kuid mergli vahekihid on horisontaal-laengõõd. Kuljakivis esined detriidi. Karbonaatõõ sõõmõõ vähõõ alapõõle. Õõel sbk/m 3:2 – 1:1, all 2:3. Esined mugaore, brahhiopoode. Kõõs õõemõõste intervallõõgõõ võõb olla Vändra kihtide algõõses!

49.0 – 49.3

Kreemikihtidel suhteliselt puhas massiivne kuni bretšahis-poolmuguljas detriidikas-afanitne lubjakivi. 49.25 veenstega punakine 2 cm paksune vahekiht.

49.3 – 55.4

Konarlaingus kuni poolmuguljas kreemikihtidel mikrokristalliline-poolafanitne pöhimeenga detriidikas lubjakivi ühtlaste kõverdunute punakiirshallid mergli vahekihtidega kaldkihtidega. Kohati on merghinvahekihid paksemad ja siis on need rohekashallid ning kivim sisaldab nii intraklastide rohkem detriiti. Veldavalt on lubjakivi siiski väga puhas ja mergli vahemed kahend. Üle stratohüpsiteeritud mõõdistatakse mis annavad bretšahis-poolmuguljas tervikuni. Ülemine meeter on mudelis-detriitne poolmuguljas kivim, milles rohelise mergli vahekihid paksenevad allepoole, seal esinevad pelja rugoose brahhiopoodide. Muus kivimis on avasuhkusele brahhiopoodide detriiti, esinevad üksikuid tabulaadid stromatoporoidi rugoose. Alumine kontakt väga teravat, kiht ahmises 2 cm-s on jäme erimõõdulise detriit.

55.4 – 55.8

Roheline mergel sarnaneb lubjakivi jäpuhta lubjakivi muguldatega. Allpool karbonaatsus suureneb ja lubjakivi saab veldavamaks vähemas 10 cm-s. Ülemine 10 cm on tumepunane. Tumpi tsuudi algase kivim ühtlase liitmorfse brahhiopoodlubjakivi kihiteega. Alumine pool on ülemisele sarnanega

Karium väga hilliste 55.8 – 57.6

10 cm alumisest piirist võrgemal stromatopuur. Alumisel piirel on nõrga impregnatsioniga disk. Kõrv on veidi segi ja mudagi võib punduda. Ilmselt G_3 / G_{1-2} piir.

55.8 – 57.6

Tume kõrv helehall vaheldumas veni poolmuguljas tekstuurika mudakas-detriitne ~~veni~~ lamisdetriitne lubjakivi. Esines rohelise saimeglivalemikke lamellid ja pesasid. Esines pärisset detriiti ja veerisid. Kahel tasemel on ~~veni~~ 10 – 15 cm paksused vaemikeshelli bruktsakis-peen poolmuguljas detriitsika afanitse lubjakivi vahekihid, mida ei saa tapamult finoceida, sest veni segamini. (Vois olla algselt 1' kiht!).

57.6 – 59.4

Hall, sagedi tumehall horisontaal veni vaheldumisi ja paksuvõrdselt vaheldavalt lamidetriitne lubjakivi. Esines rohelist meglikelmeid ja laatsi kihtpindadel. Alumises 40 cm-s on kõrv sortsiline mudakas-detriitne. Esines slinkolitpaid pinda. Kõrv on hilliste tumpi. Alumises 10 cm-s on jäme võrmetidide detriit. Vaheldavalt võrmetidlubjakivi veni on ka brahiopoodide detriit.

59.4 – 60.0 +

Massiivne roheline ja tumehallid angulise afanitse pölimessigu biokeemne lubjakivi, sarnaneb Pusma ja Sigulaveele

võimalik. Sõdade võrenced veltsi
skulptuurpindu ja rohelise sarnaseid pesasid.
Humuse 15 cm-s on detriit ja 59.85-90
strondipoor. Klõgendi biohorizons uurimus
on helgiste ja väikesemad tahlaste.

Püssos, 25.06.87

Kamariku p.a.

Juuni lõdeme Tammiku ja Varbola vihistiku kerni ei ole paikimad vastavad vahemikud kastis N°2 on tõlgjad ssimesed kärnitüvid on ca 16.50 peal ja need on Koigi vihistiku ajamitne lbx. Vahesseinad on minigi markeering 16.67 vahel, mis võib olla üdipõte, aga ka Koigi vihistiku ülemine pär (vinane uhem tõenäoline. Koigi vihistiku alumine pire on markeeringu järgi 18.18 (võib olla ka pisut kõrgemal -18.15.

Koigi vihistik (stratotüüp)

? 16.50 - 18.15

Kreemikashall peenkonarmugulaline poolkaplikas mudega afanitne lubjakivi heterohekastilli kuni prunniga merglisõõrendunud katkendlikke vahetega mis lõik mugula konarustes lahel ile stilolitjetens pindadeks. Mugulate paksus on 1-2 cm. Uresiumtel jõlindel on paksemad (3 cm) sõledate lainete vihipindadega mugulad või vahekihid, mis on struktuurilt õõlased. Põhivõrm on ebaühtlase struktuuriga, sisaldab veltsilseid lihavsi ja detriiti, ning ilmselt esineval mõõnal tombulist materjali. Kohati esineb 2-2,5 cm paksusi biomorfjaid tombulist-mudakivi vahekihte, milles vaga rohkesti microgastropode, väikesi brahhiopode või ostrakode ning rohkesti väikesi nugoose. Esineb veel tundmatu paritolega peenemad tomnesi ja paaril korral: 17.03, 17.07 Rocatenipora tüüpi inclusiite. Kõik vormid on kõhnusjad.

Biomorfsed-detritsed udeveilud on 17.03, 17.07, 17.24, 17.77, 17.73. Intervalli alumises osas 18.09 – 18.18 on väga palju peen terdist, nii tõenäolist mõlemajalt ja viirus peen kaustrolina. Mõnedel tasemetel ~17.15 ja ~18.0 oli valgeid täiskonkretsioone. Kõrvaline kamarium lüvena dolomiidiga ei ole säilinud. Kõnnist pressure säilinud ~30% juba puruksiecud seinad.

Kamarium ilmastik.

18.15 – 20.30(?)

Valdavas osas roheskhall mõne alumiidium-lüvenaas dolomiit koos dolomiitlüvekiri. Lüvesseldus on suurim alumises meetris, vas viirus raegn vulge. Nõlgproole jäänud roheline osas, kõlti ~~ühe ranta~~ kaevamulega detriidi jäägi. Tõlel on kollaskhall karbonaatne viirus peente alumiidi-teradega, helevõmmi sorteerituid mõõgel. Alumine kontakt pole säilinud.

Kvaternaar 0 – 13,5

Rootsikülа l.

Soeginina k. 13,5 – 14,5
(1,0 ; K. 0,8)

Vesiku k. 14,5 – 19,~~5~~ 4
(4,~~9~~ ; K. 1,0)

Viki p.a. 6.09. 1988 a.

(Wenlock)

0 – 13,5 Moreensaviliiv (ülal) ja moreenliivakivi (all).

Rootsikülа lade.

13,5 – 14,5
Hele pruunikashall ebaühtlaselt paksukihiline dolomitisellerumul mudalisdetriitline lubi. Sisaldab ebaühtlaselt pruunikas mergli laigulisi vahekihikesi. Dolomitisatsioon ja karbonoosses suunamud ilispoole samuti bioturbitsus, mis vaid alumises 20 cm 'suhteliselt nõrk. Dehüdri on palju gastropode. Esineb nõrga püritse impregnatsioonega ehitusseid diske 13,7, 14,1; 14,25. Alumisel piiril suhteliselt tasane disk. püritse impregnatsioonega.

14,5 – 19,~~5~~ 4
Punastatud kõrniga suurte kadundega interval. Eristuvad järgmised kivimitüübid: 1) kõva pöördunult vöödiline mustendolomiit (15 cm), 2) pruunikashall ebaühtlaselt ühtesekihiline peenpoorne dolomiit (10 cm), 3) ühtesekihiline gastropodellubi ja mudalise bioturbitsiga dolomiitdomerüdi vahelduvine (10 cm), 4) rohekashall mikrokihiline (antsa-tüüpi) kõva dolomiit, enamasti horisontaalkihiline vahelduvate laingale pruunide domerüdilamellide ja usinõõrikudega (vahev. ühtesekihiline) (punastatud villustruum 0,5 m), 5) sama kivim veidi siuntud kihtusega (stromatoliidilaadne) ja jämeuristeliste mugulatega (20 cm)

19,4 – 21,0
(1,6 m. 1,1)

21,0 – 22,3
(1,3 m. 1,3)

NB! Alumine ja ülemine vöö on emiptensdolomiit.

Kuusnõmme m.

22,3 – 22,45
(0,15 m. 0,15)

22,45 – 23,1

19,4 – 21,0
Laiguline vohavas kuni puurimiskaelt koma-pärandit sisaldav dolomiidikas onkoliitlubjakivi (või dolomiit). Muldjat tõenäoline polüp-tüüpne vohavas-puurimiskaelli dolomiit-mõõli (domaviidi) laiguline hajusad vahekihid ja tsement. Onkoliidid on kollakaspruunid, vajunemad kuni ~~mõõt~~ peletsipoolikaaste ümbri. Kivimis esineb peenemat helidat detriiti ja ussikäike.

21,0 – 22,3
Skelet kuni tumehalekaskhall hajusvõõbeline ülemisest ja mikrokihiline mõõdulise ja peentõlise kivimi vaheldumine. Alumises ja ülemises osas on kivimis domeerit valdav ja mõõkihilisus on selgem. Keskel (21,2 – 21,9) on kivim karbonaatsem algselt sisaldanud vähe polüp peent detriiti. Kihtus on tugevast lyoturbalisusest rikutud. Alumisel piiril on kristallilise pinnaga impregneerimata disk.

22,3 – 22,45
Skelet kollakaskhall tumedate piirdimustritega mustrdolomiit. Alumisel piirl on avatavati disk, kuna sügavad ebaühtlased kollase dolomiidiga täidetud fossil vahekihid tumedasse peenkristallilisse dolomiiti

22,45 – 23,1
Tumehall (~~pruunikahtlane~~) nõgelk laiguline-mõõkihiline tine peenkristalliline dolomiit. Primaarne kihtlisus on rikutud. Algselt peenetõõline või mõõdline kivim. Alumisel piirl ühe laiguline puhtine disk.

23,1 – 26,0
(2,9 ; K. 1,0)

Väike K.

26,0 – 26,5
(0,5 ; K. 0,5)

26,5 – 27,2
(0,7 ; K. 0,5)

23,1 – 26,0
Maardumiddell ebaühtlane laugjakihiline kuni mõõdukas dolomiidistunud muda- ja peendetriitne lubi(kivi)kivi. Dolomiitse mõõgi tunnetamad vahelkihid on vähekontrastsed. Bioturbatsioon on vähemal tugev, eriti alumises 30 cm kus mõõdukas peendud aga kiirem on ülalpool sarikas dolomiit põlende peente asukõnudega. Alumises 10 cm on palju tuvatud püriidi mõ amad Fe-raua pürii alumise helidega massivse sarikna dolomiidiga.

26.0 – 26,5
Helehall peene puutse mustrigga pelitomorfne mustardolomiit. Paksuskihiline kuni massiivne. All piirilsed muldsed muutunud tugevamaks. Alumine piir ebaselge.

26,5 – 27,2
Vahelduvsikas kompleks. All 10 cm dolomiidistunud kaudetriitne lubi kilt, edasi muldja muudepimaga sarikas pelitomorfne dolomiit (10 cm). 20 cm – hille nõrgalt sarikas muddine dolomiit tunneda vahelitatud detriidi või mõõdukalt peenikesi vaenstega. Ülal (6 cm) dolomiitmergel vahelduvalt detriitse kivimi vahelihustunega.

27,2 – 28,3
Tumehall ebaühtlane vahelduvsikas on mikrokihiline enamasti mõõdukas peenkristalliline kuni pelitomorfne dolomiit. Vähe palju on kivimis kilususe nähtusel ja bioturbatsiil vahelduvalt kuni mustardolomiitide moodustumisega. Esineb ka dessilaadsed ja ~~vähem~~ mikrokihiline lõõkavaadel piirdes eriti alumises ja ülemises osas. Esineb taseneti peenikesi vaenutne.

Alumisel piirel vahelda mitu ümbertõstetud diski.

28,3 – 29,0
(0,7; k. 0,45)

28,3 – 29,0
Hõlmab peente piirdimustritega suhteliselt massiivse pelitomorfne dolomiit-domenit (savikas dolomiit?). Alumisel piirel on kuni alusõõrim ca 5 cm ulatuses lõtsõõrdud ja taiketud helepa domenidega.

29,0 – 30,5
(1,5; puurstruktuur, puurimisvõrmustik

29,0 – 30,5
Tuuchell ebaühtlaselt võõdukine savikas enõptensdolomiit, ylärm on tugevasti puurstruktuur u.a. ulemine 15 cm. Alumine piir on kõrnikaos.

30,5 – 31,1
(0,6; k. 0,3 ooriset

30,5 – 31,1
Puurnikasehell poolmuguline tekstuuriga dolomiidistrumm mudalis pseudõõrine lõu. Eriline struktuur ja tekstuur on hästi säilinud. Alumisel piirel tugevasti piirdistrumm diski.

31,1 – 36,5
(5,4; k. 4,8)

31,1 – 36,5
Tolõõlselt dolomiidistrumm intervall. Eriline struktuurid ja tekstuurid fosiilsed moondumud. Eriline tuuchell väga vaheruoss piirdilaigulise dolomiit ins valdavas osas kujunenud mugulja või poolmugulja mudelõõdõõrise lõu. Tõrgi. Alumisel piirel sõõgavale tasuntega piirdine diski. Sum kõrnikadu

36,5 – 38,2
(1,7; k. 0,9)

36,5 – 38,2
Tuuchell paksunikiline tiike kõva ühtlane peenkristalliline dolomiit tõnuinnd vahelda lamspeentenalise lõu. Tõrgi. Alumises 20 cm on 3–4 kaiset puurtse impregnatsioonega diski. Terav litoloogiline piir.

Selgase kihistik.

38,2 – 38,8
(0,6 ; k. 0,55)

38,2 – 38,8
Helehall peene pruntse mustriga dolomiit. Sisaldab bulendiseid laigrisid (glauconiidiga) domeniidi kolmand. Ilmselt ilmselt Selgase kihistikum, millel eelnevas kirjeldatud paigutatud Vitasse' Alumisel piiril pole markeeringut

Ehtne Selgase

38,8 – 43,6
(4,8 ; k. 3,2)

38,8 – 43,6
Helehall tumedate pruntsete mustritega paresnikkiline peenkristalliline kuni pellitomorfne mudja kuni rapleem mudapinnaga Selgase dolomiit. Vahemikus 40,5–41,0 sisaldab kivim mugulaid koralle või stromatoporaate. (Kõrn punnemud). Sügavusel 40,2 m dismikadne pind ca 5 cm paksuse tumeda tsooniga. Selle all olev kivim on peaaegu afaniitse ilmega sealjuures ka koralle sisaldav osa. Alumisel piirel laoude sügavale tasuntega pruntse impregnatsioonitsoonega dize.

Tagavere al.

43,6 – 45,6
(2,0 ; k. 1,7)

43,6 – 45,6
Helehall savikamate lamjate aleuriitide ja peadega mikrokristalliline detriitdiinas dolomiit(?)-leht kivi. Savikam materjal paigutab kaptsate lattsede ja peadaina nii annab muster-dolomiidi sarnase tekstuuri. Samal ajal on kivimis heledat detriitu. Alumisel piirel on sügavalt läbistoided darpeed.

45,6 – 47,7
(2,1 ; k. 1,8)

45,6 – 47,7
Tumehall varjatud peal mugulaga tekstuuriga pruntse detriitdiigu mudaks-detriitne dolomiidikas lbe. Kivimi ~~on~~ tekstuur on liotatud leksioonist niiritud. Eriline dismel 45,8,

47,7 – 55,2
(7,5 ; K. 7,5)

Maasi kihid (?)

55,2 – 56,4
(1,2 ; K. 1,2)

46,3 ; 47,1 ja väga sügavate (12 cm) heleda materjaliga täidetud taskutega disk alumisel piiril.

47,7 – 55,2
Hall kuni tumehall konarpärastmugulja mudaline-detriitne lubjakivi. On täheldatav nõrk tsükliline ehitus. Tsüklite alumises osas on tavaliselt hajuspeenmugulja kuni laiguline, ülemises osas muutub kontrastselt keskmis-mugulajaks ja detriit ~~[illegible]~~ on püriitne, mistõttu kivim on tumedam. Tsüklit lõpeb tugevalt püriidistunud sopilise diskiga. Diskid on sügavustel 47,7; 48,5; 48,9; 49,5; 49,7; 50,9; 51,4; 51,5; 52,9; 53,5; 53,6; 53,7; 53,8; 54,2; 55,1(?) ja 55,2. Tugevaid diskid kõrgemal, eriti tsüklite lõpu tunnustega on neist 47,7 ja 50,9. 53,5-st sügavamale tsükli selge iseloom kaob ja ka muguljus ebaselgem. Intervalli alumisel piiril 20 cm on tegemist rohena tsüklivälise mergli või savika lubjakiviga milles esinevad peened püriitsed mustrid ja heleda detriidiga õhukesi vahekihikesi.
Ka kogu intervalli ulatuses esineb heledat jämedamat detriiti s.h. oksilised peened korallid või sammalloomi. Need on ümber kristalliseerunud või ehk dolomiidistunud, sest kivimis on ka kaverne.

55,2 – 56,4
Rohekashall hele peente püriidimustritega savikas lubjakivi või dolomeriit meenutab pisut merglit tüüplõikes. Kivim sisaldab palju jämedat brahhiopoodidetriiti või terveid karbipoolmeid mis paiknevad õhukeste vahekihikestena. Litoloogiliselt sama kivimtüüp jätkub ka

56,4 – 57,1
(0,7 ; k. 0,7)

57,1 – 57,3
(0,2 ; k 0,2)

57,3 – 58,5
(1,2 ; k. 1,2)

58,5 – 61,0
(2,5 ; k. 2,1)

20 cm telgpool diski 55,2, mis koetud killustide piirix. Sukwalli koige ülemine (15 cm) ots sisaldab detriitset ühe ja lahenev muster-dolomiidile. Alumisel piiril tasane laiade tasuntega piirituse diskpind.

56,4 – 57,1
Rõhuvashäll massiivne, lubjakas dolomiit sisaldab peenard helehaid mineraldid või ovaline sammalloomade fragmente! Alumisel piiril ebatasane disk.

57,1 – 57,3
Pruunikashall peenkristalliline tihe lubidolomiit peendetriitse lubjakivi jäägi. Alumisel piirid on tasane piirituse disk.

57,3 – 58,5
Helehall rohkem tuniga paksumiline pisikristalliline kuni mikrokristalliline lubjakivi, kasvanud sisaldab massiivset sihikuliisi kuni koonjapaid koralle (Riphidites) või osalt stromatoporaate. Kivimis esinel stülolitsend peeni piirdeid. Alumisel piirid disk ja selle all stromatoporaide ohtrake kogunik.

58,5 – 61,0
Pruun kuni pruunikashall lubidolomiit kuni savikas dolomiidikas lubjakivi. Intervalli alumises ja ülemises otsas sisaldab arvukalt stromatoporaate (ca 20 cm ulatuses. Sleisel on ümbrised ovaline kuni koonjapaid korallide või stromatoporaate kohalt mõõdustaved rikkadimandi tasemeid. Alumine piir sirdeline.

61,0 – 63,7
(2,7 ; K. 2,6)

61,0 – 63,7
Tumehall pruunikas massiivne vähe paesunikiline elastilisane veeksmisevõimeline ~~lubidolomiit vähe~~ dolomiitne liivakivi mudalis-detriitse vähe laus detriitse liivakivi jäägi. Detriidis valdavaks on peene-tõenäoline esinev peledaim osakesse korralle ja jämedamalt voolelilde fragmente. Paigus esineb vildamaid stülolitpindu. Rohkesti on pinnatsit materjali ja pinnatseid elastsaseid diskpindu: 61,2 (2x), 62,0; 62,05; 62,6; 62,9; 63,0; 63,1; 63,2; 63,25; 63,3; 63,45; 63,5; 63,7;

63,7 – 64,6
(0,9 – K 1,0)

63,7 – 64,6
Tumehall dolomiitne mudalis-detriitne liivakivi nagu ülemises intervallis, kuid sisaldab tumedaid lainjaid mergli vahekihte mis rõhutavad lainjaskihilisust vähe muutuvat tekstuuri.

64,6 – 66,5
(1,9 ; K. 1,9)

64,6 – 66,5
Mõõdukalt tumehall laiguline massiivne vähe paesunikiline jämeraeline dolomiit. Esialgset struktuuri ja tekstuuri võimalik määrata sisaldab rohkesti tumedaid pinnatsiid kalkendlikke piirdeid (võibolla diskid). Alumisel piiril selline "disk". Tegelikult aluseline pär sõõrdeline.

66,5 – 69,5

66,5 – 69,5
Helepruunikashall pinnidistamatline peenkristalliline dolomiit massiivne vähe paesunikiline. Algselt on olnud veas mudalis-onkoliitne või biostromiitne kivim. Onkolidid on paremini kõõlavad alumises 25 cm. Sisaldab palju diske: 66,5;

69,5 - 70,5
(1,0 : k. 1,0

Velsandi k.

70,5 - 71,2
(0,7 , k. 0,7)

66,55 . 67,0 . 67,7 . 67,9 . 68,0 . 68,1 . 68,15 .
neist on väga sügavate (fasiitkeg) '67,9-68,1.
jt alumisel piril. Doskide all on kivim
10-20 cm ulatuses erik pinnalähedane
bioturbiline (?). Alumisel piril tugev sopu-
line disk.

69,5 - 70,5
Määrdunud tumehall preanilaigline jäme-
kaevermosne dolomiit lainjate domeenide va-
hevahtidega. Nõnased on intervalli ula-
atas preanivõrvilised, võrdlen kerogeen-
sed. Algselt on kivim alund lainjas-
vahtline kuni muguljas. Esimesel tugevaad
väga sopilusi jt sügava punidimpleg-
natsioonega doke: 69,5 69,60-75 (mitu)
70,0 jt alumisel piril - tasane, väga-
va valjaõõnega.

70,5 - 71,2
Hedehall, veidi roheka varjundiga peente
piriitsete, ussikujudega mustendolomiit.
Ussikujud on peente horisontaalsete lapi-
kumes litsutud käivende jäägi. Peale selle
on paigiti horisontaalsed laigud kel-
kendlikke mustreid, neist 70,8 jt 71,0 on
ehsed disked. Kivim meenutab hetda va-
vi jt ussikujude tõttu bioturiiti. Esimesel
pelin peenemad kaevme erik all olas
Alumisel piril disk. ~~pole käimas sadi-~~
~~mat~~. ~~ostaredal~~ kaevmossel pinnal tuleb
roheline sõtud (glauconiidiriks). 15 cm
meeldamal terve võrndlik disk - sile
piirilne pind.

71,2 - 76,0
(4,8 ; k. 2,4)

71,2 - 76,0 hele-)
Nõga kaverniosne preemiinushali dolomiit. Kaverniid on ehituses seemnesega, mõõt kõige sagedamini ovaalse kuullõige järgi (eriti selged ülemises meetris). All pool on kohati mitmevõrsiline kujuga. Esialgsed struktuurid ja tekstuurid pole säilinud. Kõrvu on aluse keskmise osa kõrgusel paksukiline klaar tugevasti purustatud. Alumine piir on täglik.

76,0 - 78,4
(2,4 ; k. 2,4)

76,0 - 78,4
Skeleetidl, seemnedele piirdsete vootnete ja laiendiga peenraverniosne dolomiit, paksukiline. On moodustunud sorteerimata pöörlitriitse lausteralise lbk. järgi. Sagedasi on detriidis peened (ϕ 2-3 m) ovaalsed voorud – sammellaomed?
Alumine piir täglik.

78,4 - 81,6
(3,2 ; k. 3,1)

78,4 - 81,6
Preemiinushali paksukiline peenkristalline dolomiit peenterise (lausperendetriitse või tonbulitse lbk. järgi). Kivim sisaldab võõrdunud karbonaatkivide dolomiitlamelle. Esinel peenkaverniosse dolomiidi vahekihte (5-10 cm) jämedatriitse lbk järgi. Alumisel piiril nende kivimitüüpide vahelduv, seepärast täglik piir.

81,6 - 83,0
(1,4 ; k. 1,4)

81,6 - 83,0
Preemiinushali paksu horisontaalkiline peenkaverniosne dolomiit jämelausteralise lubjakivi järgi. Teramatüüpilt moodustavad peamiselt peened tonguud moodustised (ϕ 2-3 mm) mõõdukalt enolast mikrokristallilist detriiti. Alumises 30

83,0 – 87,6
(4,6 ; k. 4,5)

87,6 – 88,7
(1,1 – k. 1,0)

88,7 – 89,6
(0,9 ; k. 0,5

89,6 – 90,0

on on terline materjal vahekihtidena vahelduvusi peenteralise või muude ese materjaliga. Alumine piir suderline.

83,0 – 87,6
Skall lainiks-parasmuriline peenmustelline vahell peenkaemnoosne dolomiit mudaliis-peendetriitse lubjakivi ängi. Esialgne struktuur on hästi säilinud. Esineb lainjaid laadiedgeweid mergli vahekihte ja lamelle.

87,6 – 88,7
Tekepruunikashall horsontaalkihiline peenkaemnoosne dolomiit sorteerimata lamadetriitse ja mudaliisdetriitse lubjakivi ängi. Ei struktuuriga kihid vahelduvad kõikides. Lamiinatsioon kohad koonvered peamisell oksuhcaste detriidist. Dolomitisatsiooni aste on vaheldur. Esineb mergli lainjaid vahekihte.

88,7 – 89,6
Skelehall sorteerimata paamedetriitne lubjakivi mõnitse lubjakivi ja saika lubjakivi ühikaste vahekihtidega. Dehrit on vega õhe esinel vaaliste mudosi ja kriidiid. Alumine piir on ühemõõtmeline

89,6 – 90,0 (domenit?)
Skelehall mergel rohkete vaaliste (theciin jt.) mudosadega, kerpitsb endast ühaineend paramaja mergliks. All on paramaja mergel,

millest esimesel samuti korralik age-
ser suuri kaverne. Korrlikud paikne
vad ebaühtlaselt.

Kvaternaar 0 - 16,7

16,7 - 19,8

Paadla l., Udumare k. (k.19,8) 19,8 - 20,8
k - 0,8 m

Tõenäoliselt on piiril suures mergli kadu, s.o. intervall 0,5 m paksem.

20,8 - 22,4
k - 1,1 m.

Keilas, 14.11.88 a

Riksu p.a. (~~№ 974~~) 803.

0. - 16.7 Saviliivmoreen.

16.7 - 19.8 Jardnivimi veerised, peenes väljapestud.

19,8 - 20,8 Prunnikashell mergel ~ ilmega (kõrgepõhiline kuni keskmugelja) ebaühtlaselt sarikas sortimata-detriitne korallidega. lbk. detriitne, kohtpruuni lainelste kuni 10 cm vahekiltidega. Korallid-stromatoporoid on väga avatud ja kulutatud. Esineb ka rohkesti brahhiopoodide detriit. L : M = 2:1-1:2. Alumine 30 cm prunn detriitne mergel peenes kulutatud stromatoporoi tükkidega. (Katri Ristiherni naaberfaatsies) Alumine piir teravkaos.

20,8 - 22,4 Rohekas kuni prunnikas lainjaskiline nõrgelt sarikas ~ pulta lbk vahekihiline (üldmuljelt paksenduline kuni massiivne) karbonaatsete stabilitjate kelmetega. Põhikivim on sortimata detriitne kuni biomorfselt-detriitne, lausdetriitne prunnikas-tambulis-detriitne lbk vahekihidega. Esineb onkolite, solenoporseid vetikaid, stromatoporaate, Rifiolitidese tüüpi korallid, gastropoode ja lependiitreid ostracoode. Need on siiti tüüpilised lausdetriitsetele vahekihidele

Võimalik, et Eurypterus-dolomiit on selle ja järgnevate kihi vahelt ära vulutatud.

Himmiste kihid 22,4 – 23,3
K 0,35

intervalli ersiel. Ülemises 15 cm on savi-kas mõnevõrra seemen esinel kõlimegli laätki ja põhimassis on rohekat pool-läpamitsit detriidikat kivimit. 40 cm – detrit, sh puistbe ja savikas lõu vahelduv. 30-40 cm koldevelt kamtendist tombulis-omaloitset kivimit. Alumine osa – vähese ja peene detriidiga, kõlimegli vähekõlidiga tombuline põhimassi kivimiga. Alumine piir teravmts. piir. Kõrni kaos. Kõik tompiline mesotsiikli lõbasalkihi. Vastab Uduvere strahvistumpres. paljandis Eurypterus-dolomiidi pealsele osale.

22,4 – 23,3. Rohekashall ühtne nõrgalt-laiuja korrapärata mikrovõtilisusega savi-kas karmantsupi dolokivi. Poorsus vähenel ja mikrokõlikses suuneb alt üles! Ülemine 10 cm on dolomiidis-tunuda – esinel hõlada lõu ja tunudane rohekas savikas dolokivi mikrokõlineva-heldumine. Esinel mikroõõtne, kus alu-mises poles vähel dolokivi, ülemises poles on d/l vahekord 1:1. Alumises osa on mikrovõtilisuses sisetud para-pärahult laiuja valmelõite vetikstruktuur-rodega ("Share Bay tüüpi). Ülemine mikro-tsükli osa on nõrgalt vaeler-laiuja horisontaalvõtiline mikromõõtmete pinnal (1-1,5 cm) vulutuspinnal. Rotunid on valjavõldunud, ei-nõb kõlivetikas või stromatopoor.
Alumine osa (15 cm) on tugevasti poor-ne ja mikrovõtilisusega. Alumine kontakt on vägagi teravpiirdistunud dolomiidi pel-gedega.

23,3 – 25,7
K. 2,2 m

Samuere kihid 25,7 – 27,3
K. 1,5 m

Kaarma muum Fase.

25,7 – 27,3. ~~Iseleholvkashell ja~~ Massiivne, prunnikashell ja rohokashell, sarikas katkendlik-mikrokihiline elastihtlaselt pourne kaarma-tüüpi dolomiit. Prunnikashelle kõrval on alund primaarselt õõtsist tõusuline. Juhendeid ülemises ja alumises osas veidi prunnikashell massiivne, kesvel (26,2–26,7) sarikas mikrokihiline ehk. Alumises 10 cm on sarikamaid (kõrgus 2 cm) vahekihte. Alumisel piiril tume prunnikashell sarikomorfidi ohvirikt mis ~~ta~~ oli vana kaarma muum potjaeikt.

27,3 – 27,6. Tume prunnikashell massiivne kõrgus lainjas-parallelkihiline nõrgalt ja elastihtlaselt sarikas peendetriidikas lainjatiivu detriitjas sekundaarne dolomiit. Teledamad detriitjad osad on lubjakad.

23,3 – 25,7. Muuline helehall (rohekas ja rollakas) massiivne stromatoliitjate vahemetega vorcellukjaekihi intervallis (30–40 cm) MTS basaalkihtidele iseloomulikum tüüpi mikrokristallilise poriirmassiga tombuls-detriitja lubjakihiga. Viimastes on rõgedad vetikad (tuvid) ja üksikud omaldid nõrg stromatoporide veerised. Vorcellukjaekihis on rõgedised massiivsed stromad ja neile kõrvamal koonilised vorcellid (Riphiolites?). Erinev on tõusteruls-tombulisest vahemikte ja läätsi (väliselt apanitsed). Alumine piir on lainjas, sile nõrgade impregnatsioonijälgedega, eksterior pind, mis loikab läbi ülemise kaarma-tüüpi dolokihi mikrokihilise vahekihi. MTS alumine piir.

27,6 - 29,2
k. 1,5

Kivikiirus on väga korra-pärane. Kivim väga ühe-dolomiidistunud.
Pisre. – 28,1 ehitusse, pea-regu impregnatsioonita.

29,2 – 33,5
k. 4,2 m

Tsiruli transgressiivne maksimum on 32,7 – 33,0.

Kivim on nõrgalt poorne ja sisel-leb tumeda dolomiidi üksikuid peeneid läätsi ja sauvere-tüüpi kaleveid. Alumine piir on väga ehituslane lamedate ts-kutega nõrnede piirdistumisülegedega kulu-tuspind mille peal 2-3 cm ulatuses on jämedatüübiline dolomiidiline/s lubjakivi. Detrit on hele-kinnoidid, ostrakod ja stromid. mts pür.

27,6 - 29,2. Helehalli lauspeendetüübiline hästi-sorteeritud lbk. ja tumedama keraogeenika pruunikashalli peendetüübiline sarika lubjakivi kaitseskihiline kuni läätsjas-mu-gulis vahelduvine. Ülemises osas kuni (2:1) sügavuseni 28,3 veidi lausdetüübiline ehk. Alapool lausdetüübiline vahelduvide osa (28,6) pidevalt vähenev (1:2). Alumises 60 cm veidi teine kivimitüüp (sisaldab vaid 1,5 cm paksusi) (1:4). Esineb üksikuid kaitsvad tumedam keraogeenika domeniidi läätsi ja kahvendlikke vahekihte paksusega kuni 0,5 cm. Nõrk ülemist piiri on kivim 5 cm ulatuses bretšeeritud. Alumine piir on sõõrdeline.

29,2 – 33,5. Maardumudhall sortimata-detüübiline kaitseskiline kuni ebaselgelt kesemisemuguline lbk tumedama pruunikashalli detriidika sarika lbk (hõõrumeigli) vahelduvidega. Suhe on ~ 2:1. Tase-metid kuni 1:1 (29,9 – 30,3; 31,3 – 31,5; 32,0 – 32,2). Vahemikus 32,7 – 33,0 veidi sarikas lbk (~ 1:5). Tumeda detriidi põhimass on kinnoidne. Sagedased ka gastropoodid ja karbid (Gliomia!). On ka nautiloide, brahhiopoode (Dudynostlupris). Skaliifanna

Mts pür 33,5 - 34,1
k. 0,6 m

34,1 - 35,5

on rikkam karbonaatsusmaterjal, savisemates vahekihtides on Syringoporiide. Kihtide kontaktid on väga sujuvad. Alumises osas üksikutel kaasmetel on sauvero tüüpi ussikäike ja võimalik et halvasti nähtavaid diseq (32,7). Alumises 1/2 m on detrit pürideistunud, vähem veldavalt puhas ja peeneteraline detritus. Alumises osas on kaas diseq - 33,4 - 33,5 selgelt püritised tasasetipulist laiade sügavate taskutega millest alumine mts pür (või sulmesio-)

33,5 - 34,1. Skall laingsvahelise venni bretsels-poolnuppjas vähesel massiivne veldavalt secundetriidjas venni detritus lbx sarikamate lamellidega ja peenadega sagedased on sauvero-tüüpi käigud, eksselgelt püritiseerunud diseqid: selgem 33,8, segasem 339 ja veel hõlpus 34,1. Esinevad vetikate, bryozoo poolide, karpude, gastropoodide ja Syringoporiidide detriidi. Intervall on karbonaatsus maksimum. Alumine pür on siirdeline.

34,1 - 35,5. Määrdunud venni rohekashall sortimata-detriidjas (veelgi peen püritiseerunud detrit) ebaühtlaselt sarikas, ebaselgelt laingsvahelise venni mõnikord sarikas lbx sagedate sauvero-tüüpi käikudega. Lähedane ülaosale intervallega vaid sarikam, eriti alumine osa. Alumises 0,5 m on vähem tugevalt sarikas võõrna detriidiga tähedalt läbitud sauvero-tüüpi käikudest

Vasku alumisel piirel (10 cm) on puhta detriitse lbk laatsiste vahekihtidega. Kaigu-lised diskid on 35,0; 35,45; 35,5. mts piir.

mikrotsinkel 35,5 – 36,0
k. 0,5

35,5 – 36,0. Androgiline mts lõpp nagu 33,5 – 34,1. Detriit on enam puruliistunud. Sinised kaltsiidi pesi. Allapoole on sürdeline piir.

36.0 – 36,3
k. 0,3

36.0 – 36,3
Helerohekashall ebaühtlaselt sarikas sortimata-detriitjas kuni detriidines ebaühtlaselt sarikas lbk. sagedate sarnaste tempi kõikudega. Detriidisisaldus allapoole väheneb. Alumised 15 cm on peaaegu mudaline. Sügavusel 36,05 on noore pärastine disk. Alumisel piirel 2 X diskid, Piir teravmts.

Mikrotsinkel 36,3 – 36,6
k. 0,3

36,3 – 36,6
Rohekashall sortimata-detriidines usna korpline tugevalt-sarikas kolomiidines(?) lbk. Alemises osas puhtam, detriitjas (5 cm) väikeste pruunitsete veerustega, sisaldab kõrvaldide karpide, ostrakoodide, nugo-rude kuldkiqvoodide detriiti. Sinised kuldkõmerudi kaatsi ~~jaos~~ kiotuubeta sinoni.

36,6 – 38,4
k. 1,8

36,6 – 38,4.
Helerohekashall ~~sari~~ kaingsvahelise kuni massivne, peendetriidiline, all miro-

mikrotsikli pilt

38,4 – 38,5
k. 0,1

38,5 – 39,0
k. 0,5

Alumisel pinnil teravad muutused ei toimu

sarikas
mõistlikkine Lubidodolomiit, seisvamisele laiguste kuni 5 mm paksuste läätsede ja kaltsendlikke vahekihtidega. Karbonaat ühes ja detriitsus nõgavuse seemnes vähem neved, dolomiitsus kasvab. Iseloomulik sarikas ehitus. Alumisel pinnil teravad sile, laiguline pinnidistumad diskontsid. Mõlemal pool 10 cm ulatuses hõõrdumisest sõltumata detriit: brahhiop., krinoidid, ostrakoodid. Esinevad vähesed pinnitsed veeriseid ja pinnidistunud detriit. Sisaldab ka karbonaatset muid detriitja libe. mugulaid. Kõrgemal esineb detriit ainult üksikuid tõsemeid.

38,4 – 38,5.
Tumehalli laigulisi rohekas uniformne sortimata detriitjas laiguline tugevalt sarikas dolomiit laiusdetriitse kivimi kuni 1 cm paksuste läätsedega. Esinevad sagedaseid brahhiopoodid (Didyma), sammalloomade ja vähikate(?) fragmendid, krinoidid, ostrakoodid. Esinevad ka tumedaid pinnitseid laike – koprolite(?). Alumine pinn selge laiguline nõrga impregnatsiooniga disk. See alumise osa kõige normaalmenetlusega intervel.

38,5 – 39,0.
Intensiivselt rohekashall massiivne biotürbiitne puruline detriitjas sarikas lubidolomiit. Terasteemi maaravad kuni 1 cm läbimõõdunga ebaselged "kaigud". Teralise materjali moodustavad 1) pinnitsed peened veeriseid ja psammiit (ϕ kuni 1 cm) mis koosneb muda kivimist 2) koprolitsed psammiidile lähedased moodustised 3) sortimata pinnidistunuta kaikude, ürgi orienteeritud ostrakoodi ja brahhiopoodi detriit. Krinoide on vähe. Esineb dolomiidistu-

39,0 – 39,4

k. 0,4

Omaette mikrotsikkel. (~~k. 39,8~~) 39,4 – 39,8 (k 39,8)

k. 0,35

mõõdukalt nõgoosi (?) fragmente. Sügavustel 38,75 ja 38,95 on ebaselged kõrvu desk kõlistud nõrgalt impregneeritud diskid. Alumisel piiril selgete piiridistunusjelgedega laiuses 2-3 voodne disk. Litoloogiliselt selge, kuid

39,0 – 39,4

Tumedam rohekashall bioturbatsioonilt poolt rikutud horisontaalkihiline mudakivine tugevalt savikas dolomiit sagedaste erilainusega ussikäikudega mis osaliselt piiridistunud. Neitikaalsed käigud algavad enamasti kihipindadelt. Tihedalt kõbisoodud intervallid vahelduvad nõrgalt söödutega. Kõlemises 15 cm on vedi ostrakoodide detriit ja piiritsat pramniitti või koprolite samuti eksisteerivad kuni 5 mm paksusi dolomiit-laatsi. Alumises osas on üksikuid savivere tempi käike. Alumine piir on lugev ebatasane selgete tasuntigan tugevalt piiritud disk – mts piir. Maksimaalne mudakõmu on 39,2 – 39,35.

39,4 – 39,8

Tume rohekashale ussikirjaline sagedaste savivere-tempi käikudega nõrgalt poriline laiguskihilisusega tugevalt ja ebaühtlaselt savikas dolomiit. Esinel ebaühtlaselt väga peent mikrodetriiti. Intervallis on 4-5 nõrka käikudest rikutud dossi, mis vahelduvalt alumises 10 cm-s. Tasemel 39,75 2 cm paksune kõrtsa-dolomiit, veel hele-dasad intraklastid tumedamas puhtas põhimassis. Alumine piir on teravat, kõlatasane piiridistunud vahetuspind. MTS piir. Piiridiski all on veel 1 cm paksune tuledam ebaühtlane ossiidatsioonivöönd, mis

Rootsiküla lade

39,8 - 39,9
K. 0,12

39,9 - 40,84
K. 0,4m

40,4 - 40,8
K 0,30

osutab suurele vulutusele.

KySn

39,8 - 39,9
Määrdunudhall, harvade kaevumidega ebaselge horisontaalsi, nõrgalt lainja peenekõrgusega (vill nõrgalt sarikas) pisi kuni mikrokristalliline dolomiit (primaarselt afanitne). Alumisel piiril nõrga impregnatsioonega tasane disk. Alumises poolas usikõrke. Piir sirdline.

39,9 - 40,4
Hõlll sijno-lainja kuni horisontaalse mikrokõrgusega kumpleus-dolomiit. ~8-10 cm jõll on nõrgad nõrgalt püriitse impregnatsioonega kalkestuspinnad, lõikavad mikrokõrgust. Pindu ca 3. Alumisel piiril tasane nõrga püriitse kelmega disk. Sügavusel 40,25 - 40,3 on usikõrgelise, väikeste püriitsete veenste ja koprolittide või psammiidiga vahelduv kiht on tasane disk ale stylolainy. Vahetult sees on tumedad domeenidi laatsed (vahelt rikutud), sisaldab alevriidset materjali. 40,3 - 40,4 on kõvim massivsem, vähem sarikas ja peente kaevumidega (primaarselt kulimuda?)

40,4 - 40,8
Määrdunudhall ebaselgelt lainjaskõrgeline bioturbeeritud, poorne, väikeste kaevumida peenteralisel materjali lisandiga nõrgalt sarikas dolokivi. Esimb sammere-Tõnapi tumedam domeenidi laatsi. 40.65 - 70 horisontaalkõrgeline nõrgalt sarikas pisiveenstelikline (poolafanitne) dolokivi kaevumidega (analoogiline vahelekihile 40,3 - 40,4) 40.70 - 75 — tumehall is sarikas massis olev kaleda vahe dolokivi, ja

40,8 – 41,9
k. 1,0

Suletud õõlpi ja madalien vaheldumine.

Mikrotsükkel?

41,9 – 42,1
k 0.2

42,1 – 42,5
k. 0,4

Sug. 42,2 sujuvalt muutuline primd võimalik et ebasümmeetrilised kõrvred, millele peal tumedam, sarnanemas kivim, mikrokihiline tekstuuriga.

poolafamitse dolokivi rõhastega doretis. Vahekihi alumine kontakt – disk? ~~1,75~~ 40.75 – 80 veldavalt kõrnikaos olev tumehall ussikujuline põhikivimile läbi-dane sarnas dolokivi. Alumine piir väga teravad, kõrnikaos, visitsiti disk – mts piir.

40,8 – 41,9
Selgitadki ja tumehalli mudalise algselt poolafamitse dolokivi ning pruunikashalli peen-mõõne (teralise) dolokivi ühtlase kihilise vaheldumine. Esimese kontaktpind teravad, kõlipaksus 1 – 5 cm. Valdab horisontaalne kihi keskosas kallakkihilisus. Alumine 30 cm massiivne langlaine kihilisusega dolokivi. Esimesi 3 – 4 tasast nõrka diski. ~~Alt 5 cm~~ Algselt on see poolafamitse. Alumine piir on lainjas. nõrkade purustusjälgedega disk. mts piir.

41,9 – 42,1
Seele kollakashall kaverpoosne peen-veristõlkline dolokivi karbonaatne kivi. Ülemised on moodustunud parastriato-para commutahilise oreshke kolosmike järgi. Ülemisés 5 – 6 cm kaverpind pendvad en-vel domeerudikelmed. Alumine kontakt selge aga siirdeline.

42,1 – 42,5
Pruunikashall kuni helepruun lainjas-kihiline selitse pramuitse struktuuriga dolokivi. Kõrgi ülemises ja alumises osas on mudalise komponendi lisand. Esimesi pruuni domeerudi ülmesi kelmed ja. Laatsi 42,4 on 3 cm paksune vahekihi sagedate põhi-kiimi rõhastega, umandatud veliga fragmen-

tidega ja gastropoodidega kivim. Põhimass on ussikirjaline. Alumine piir on terav tugevalt piirdistunud sileksimps tasuntega vahetuspõlgedega diisk.

42,5 – 42,8
k. 0,3

42,5 – 42,8
"Puhastusdolokivi" ("mõks") Ülemmass poolt vollakas-hallid muldsed dolokivi põhimassis esinevad tumehallid kitlised dolokivi lapsed rähavad mõõdustatud bretšaalse "kivi" suurusega 10 cm. Rähased paisunud orientseeritud – vollakjelt. Esinev varemed. Alumine pool (vollakas) intervallist on tugevalt varemaosine. Tõenäoliselt peenkristalliline dolomiit (mõks). Kaevimulust võib ära tunda omaette. Puhastusdolokivi ülemine osa võib olla skomatoliidi puhastuse produkt. "Mõksis" all on 2-3 cm paksune kihe pisikristalliline dolokivi. Alumisel piiril sügavale tasuntega impregneeritud dive, millele tasand on täidetud laustenalise sõrlesitud dehritüüs-psammiitse materjaliga, väikeste, lamamist pärinevate veeristega. mts'-piir.

42,8 – 43,6
k. 0,8 m

Ülitõlane helehall massiivne pisikristalliline mudakiline nõrgalt sarikas dolokivi ühtlaselt ~~pse~~ mikroporoosne. Primaarselt tõenäoliselt kuivanud. Alumises osas 15 cm on varemete peenterahise materjali hõõrdumisest ja sarvere-tüüpi domeenidi laiyzed läätsed. Alumine piir selge ja ebatasane.

43,6 – 44,4
k. 0,7 m

Mikrotsüklid pür 44,4 – 44,8

43,6 – 44,4
Skell kollaskaiguline tugevasti kaverniidi, massiivne dolokivi tõenäoliselt biomikrosparit, pisimustkõlbliste lbk. järgi. Kaverniidid kuju järgi väga ebatõdi omaduste gastropoodide osiakoodide ~ peletsipõõdide esinemist. Ülemine mesotõmbi basaalkihtide (näit. Maasi) analoog. Alumises 20 cm veidi madalaim pohimass täisimbe laigiline dolomiidikaalsetega. Ülemisel piiril on 2-3 cm paksune pruunikashall ehitus pruunimitte struktuurigu dolomiidi vahekiht. Alumine piir on langeline, tõenäoline piirdikelmega sile sukuntspind. mts piir.

44,4 – 44,8
Helehall tumedamahelli piirdikõõdilisega kollaseenidise mikrokõõlisusega, tasemeline peenkaverniidne ~ raamna dolomiidile iseloomulike mikrokõõlisuse riivelega nõrgalt savikas dolokivi. Tõbsetel tasemetel on primaarselt olnud terahist komponendi. Alumine 15 cm ennek normaalsetu piirdikõõgega ~ massiivse ehitusega, valdavalt kõõlaõõshelli vaaviga tihedama biokõõlatriivonuga vähestele domeniidikelmelega ~ väikeste ülesvõõte tumedate veenistega! Alumise osa vahetult 44,65 m-ni dsc. Alumisel piiril tõsise madalate langete tõõsentega piirdistumisjärgedega dsc. Ets piir.

44,8 – 45,6
k. 0,8 m

Mikrofsikk

45,6 – 46,0
k. 0,4 m

45,8 – suured Eurypterus'e fragmendid.

Mikrofsikkel
(Varem Vesikuse lõestud)

46,0 – 46,7
k. 0,7 m

44,8 – 45,6
Tumehallid mudelise pisivõstelisse dolokivi ja helekollakashallid mudelise dolokivi ühtesekihiline vahelduvine. Kihiparemus on 0,3 – 3,0 cm. All veeldel hele ülal tume ersin. Tulemine 10 cm – horisontaal-minuvikiline tumehalle kaarna dolomiidi tempi tõttu dolomiit. Vdeminus 45,0 – 45,1 "punastunud dolokivi" tugevate kihvsnikelega. Tume ühtesekihilise ajamatte struktuuriga, vaheldumad liivsemikelega. Alumises poolest esinel punnika domeniidi kelmeid ja üksikud kaevamaterikke. Alumine pool üsna nõrk dine(?), suhteliselt sõõdeline. Tume on ühtlaselt afanitne kivim

45,6 – 46,0
Hall, heleda vollakate laikudega dolokivi ülemises pooles massiivne sagedate ovalike tabulaatide kujuliste kaevamidega (Parastriatopora); alumises pooles nõrgalt savikas, sagedaste ussikaikudega sõõmlaikjakihiline domeniidivelmetega vahelte ovalike kaevamidega. Alumisel piiril tsg. 45,9 laikjad kaikudega katuestuspinnad. Alumine pool mõs pool, seinni loatud ~~Coeguina~~ viitide alumisele piirile.

46,0 – 46,7
Pruudikirjeline massiivne dolokivi ülemises pooles kõhe, üksikute Parastriatoporadega, kaevamidega ehtne mustardolomiit. Alumises pooles uhne terakse materjali hõõndiga heledam, katkestuspinnadega tsg. 46,4, 46,5, 46,7. Terdine materjal vaseb vaplõõdist, punadstunud paamiidist, astra-

Mikrotsükli piir

46,7 - 46,9
k. 0,2 m

46,9 - 47,5 (k. 46,5)
k. 0,6 m

voodrivale detriidist. Kaltsiitsparidele all 46,4 ja 46,6 on tumedad vööndid heledamate ussikäikudega. Alumisel piiril on ebatasane tihedate ussikäikudega disk. mts piir.

46,7 - 46,9

Helehall, püriidikirjaline (ül 5 cm) kavernoosne dolokivi sagedate Parastriatopora commutabilisega, analoogiline 41,9 - 42,1 m. Ülemine 5 cm on ehtne musterdolomiit. Alumine piir ebatasane pind.

46,9 - 47,5

Määrdunudhall väga urbne kuni kavernoosne dolomiit reliktse biomorfse-detriitse struktuuriga, ebaühtlaselt ja nõrgalt savikas, massiivne. Esineb üksikuid kuni 2 cm paksuste mikriitse dolokivi vahekihte. Teraline materjal koosneb gastropoodidest, onkoliitidest, ostrakoodidest, väikestest proratsetest reenkest kopruliitidest ja tompudest. Palju on Parastriatopora kaverne. Valdavalt on ussikirjaline. Kõige savikam on keskmine osa. 47,15-st kõrgemal ~~x~~ (20 cm) on laminaarne vahekiht. Sügavamal 47,20 ja 47,23 m kaks ebatasast käikudega rikutud diski. 47,0-esineb 2 cm paksuselt peeni domeriidi kelmeid. Alumine piir on sile lainjas ~~ite~~ intensiivselt püritiseerunud kulutuspind, mis lõikab kuni 1 cm sügavuselt lavemosse. Esineb Trypanites-käike. Lõhedel on impregnatsioon reduktseerunud mõne mm ulatuses. Mesotsükli piir.

Nesiku kihid 47,5 - 48,6
k. 1,1

(?) Mikrolsüeli põiv 48,6 - 49,3
k. 0,6

K, VS

47,5 - 48,6
Jõlebkoll, vanni prennikashelle mikro- kuni õhukesekihiline, väliselt massiivne mudakivi struktuuriga, sarnaseks Eurypterus dolokivi (dolomiid-tõmmendid). Mikrokihilisus valdavalt horisontaalne. Seeläbi ja kumada kivimi vahelduvuse põhjustab oselt vöndilisust. Ülemises osas (48,1 kõrgusel) veidi hele erim. Intervallis esinel diskidand-seid ~~pindu~~ lainjad pindu langete, mikrokihilisust lõikavad laseritega ja tumdama impregnatsioonipiima võrd vöndiga (sü. 47,6; 47,8; 47,95; 48,1; 48,3). Diskidega on veidi seotud peened (1-2 mm) ussikõõnud ja Trypanites puurimised (eriti 48,3). Intervalli ülemine osa kuni diskini 47,6 on väga hele ja suhteliselt massiivne kivim. Alumine (48,3 - 48,6) on suhteliselt rohkem ja nõrgalt kollakas mikrokihilisusega kivim. Alumisel piiril on teravt lainjas kontaktpind. ? mts piir

48,6 - 49,3
Prennikashell korrapärastult lainjaline massiivne nõrgalt kihilisusega stromatoliitne kompleks. Intervalli ülemine osa kuni 48,9 on heterosaladuse pruunistsdolomiit. Kihased on valdavalt halehallid suhteliselt peened (keskmiselt 1-3 cm), koosnevad mudalisest mikrokihilisest dolomiidist. Tõenäoliselt on pruunikas ja sarnaseim. Kõige ülemises osas 5-7 cm on kivim korrapärath kollakerihilisusega, mõõdu massiivne.
Alumine osa (48,9 - 49,2) on valdavalt selge stromatoliitne mikrokihilisusega kivim

Alumine 10 cm on teralis-mudaline dolokivi, milles tenlise komponendi moodustavad ostracoodide karbid detrit (ilmselt sekundaarne dol.). Alumisel pinil on selge lainjas suhtelselt siledad pinnaga dove liitkaadse taskuga, pinnise impregnatsiooniga.

49,3 – 50,1
K 0,8

NB! 49,9 – 50,1 – stromatoliitne dolokivi vist mikrobsünki löppu.

7 aint

vesemises osas on aluvormapärastu pärjõnega laatsjal tumepruunid selge mikrovilisusega moodustised millest on kaalendlikke diskilaadseid pindu (49,03 ja 49,1). Alumine pinn on ebatasane ülemineralist tempi (~~algselt~~ pärast võiduli 10 cm alapoole).

49,3 – 50,1
Määrdumisohtlik (rohekas, pruunikas) vägamustlikku tekstuuriga ~~sa~~ eineral maarad sarikas dolokivi (Eurypterus-dolomiidi tempi):

1) 49,3 – 49,4 – nikuduel mikrovilisse tekstuuriga kivim, kohati on kivim brektiastunud ja seetõttu meenutab purustusdolomiidi.
2) 49,4 – 49,6 – selgelt mikrovilisline, karapiratulb vöödiline horisontaal kuni mõnelainjeskiline, väiksele nihkesuunaga (lõhed) ülemises osas all ühtlane (1 cm) brektsiline vahekiht väikeste (1 cm) rähastega ja hõrga lusuiga alumisel pinnal.
3) 49,6 – 49,9 – suhteliselt karbonaatsem vesemise lainjaskiline kuni massiivne (all) dolokivi. Ülemises poolas on kooryad ja iõdakaid impregnatsioonipindu mis selgete lusudega viljavõrkumend 49,73 – 49,75 mis on lainjad ja seotud peente usiõõnedega. Alumise osa all on brektsiline 5 cm paksune vahekiht. Nõrk dove. ka siin 49,87 ja vahekiht alumisel pinnal.
4) 49,9 – 50,1 – purustatud stromatoliitse tekstuuriga dolokivi (inim)
Alumisel pinnal lainjas madalate langetaskutega impregnatsiooniga disk.

50,1 – 50,25

50,25 – 50,8
K. 0,55

50,1 – 50,25 heledate vöötidega
Tumehall, vega ebaühtlaselt konarlainja mikro- ja õhukesekihiline mudaline savikas dolokivi. Ilmed on sageli läätsjal viljasuidusad ja nõrgalt bioturbaatsed (Enzyptenus-dolomidi sisu)
Alumine piir litoloogiliselt selge.

50,25 – 50,8
Helehall horisontaalreskumsekihiline (all) vähe konarlainjas õhukesekihiline (ülal) dolomiitjas liivakivi. Intervallis on ülegitaas selge summutud muldiaas: ülal 50,25 – 50,4 õhukese konarlainjaskihiline mudaline liivakivi õhukesele puumirale nõrgkõvelnuteega kihipindadel ja hajna peenpurulise (psammiitse) teramaterjali lisandiga mis ebaühtlaselt ära tumud. Osalt on ~~vähesed~~ terad purustud
Allapoole teramaterjali sealjuures detriidi osatähtsus suureneb. Esineb nõrgem purustsed ehatsasid konarlikke detriitsedasid ~~moodustusi~~ pindu (50,30; 32; 35 ja 50,4 m)
Kesced – (50,4 – 50,5) mudaline teraline dolomiitjas liivakivi. Teramaterjali moodustab põhiliselt psammiitne fraktsioon, sealhulgas purustne esined ka vähesed vulkaniidid, sealjuures omaühtse kattega. Alumisel piiril laiade, sügavate taskutega osaline puumenud dtsK.
50,5 – 50,6 – puhas valgeshall dolomiitjas mudalis-teraline liivakiv. Teramaterjali moodustavad peenel tumedad veerised, psammiitjaid ostrakoodide ja gastropoodide karbid, detriit ning insitsed halvasti valutatud apatiitse kivimi tükid. Alumisel piirel

50,8 - 51,3
k. 0,5

Fotom

51,3 - 52,7
1,4 - k. 1,0

konarlainjas püriitse impregnatsiooniga disk.

All - 50,6 - 50,8. - helehall monoliitne lausdetriitne kuni biomorfne dolomiitjas lubjakivi. Kihis on jälgitav sorteerumus kihisus: all on detriit jäme (terad orienteeritud ~~kor~~ [illegible]), ülal peenenud. Detriidimoodustajad on [illegible] ostrakoodid karbid(?), teod, lubivetikad j.m. Osaliselt on [illegible] ümardunud (psammiitne) ja püriidistunud.

Intervall tervikuna on basaalkihiks tsüklitele 47,5 – 50,8.

50,8 - 51,3

Rohekashall väga muutliku tekstuuriga savikas dolokivi. Tekstuur on ülal (15 cm) katkendlik konarlainjas õhukesekihiline, väga korrapäratu; keskel (~~[illegible]~~ 20 cm) peeneussikujuline; all – korrapäratu mikrokihiline kuni õhukesekihiline. Esineb õhukesi teralise kivimi läätsi ja vahekihikesi (kuni 1,5 cm) ja püriitse impregnatsiooniga suhteliselt tasased diske 50,83; 51,0; 51,1; 51,2 ja alumisel piiril.

51,3 - 52,7

Heleda mikrokristallilise dolomiitse lubjakivi ja rohekashalli savika dolokivi kuni lubjaka domeriidi õhukesekihiline (1-2 cm) vaheldumine. Lubjakivi vahekihid on nõrgelt lainjad ja laugelt väljasuiduvad (katkendlikud). Kohati on kivimtüüpide vaheldus väga õhukesekihiline – kiltplaatjas. Esineb õhukesi 0,5-1,0 cm [illegible]-detriitse lubjakivi vahekihte ja läätsi, milles esineb tõenäoliselt

Mikrotsüklid pür

52,7 – 53,3
0,6 – k. 0,4 m

53,3 – 54,0

7 diss

ostrakoode. Esineb diskilaadsed impregnatsioonikuned (52,0 m) ja ussüdamud vahekihte (52,28–30). Alumisel pürsil on kaus õhukest purunelise kivimi vahekihiga (umb 1,5 cm) peente lapikute tugevasti püriitsete veenustega. Diskpinda ei õmmeldud pilgida. mfs pür

52,7 – 53,3
Tüüpkoll, heledamale õhukesele vöötdegan ehitise Eurypterus-dolomiit. Tekstuur on mitteühtlaselt horisontaalne mikrokihiline. Süg. 52,8 – 52,9 on mikrokihilisus vaondiline. 52,8 – õhukene peente ussikõõnudega vahekihi. Alumine pür käärnikaas.

53,3 – 54,0
Tüüpkoll, laigeline rikutud õhukese-kiline, bioturbaatne mudakiline umi terdas-mudakiline, erineval määral savikas dolomiitjas lubjakivi umi dolomiit.
Ülemine (20 cm) – õhukesekihiline mikrokristalliline dolomiitja lubjakivi ja savika ~~dolomiidi~~ lubjaka dolomiidi vesikuntupi vahelduvine. Alumises pooles on ühtlasi bioturbaatsioonist tugevasti rikutud ja esineb peenussikõõnsusi, seal esineb ka nõrgad vonarlikud ja kaknaadlikud diskid 53,3 (3 x).
Keskmine (30 cm) – bioturbaatne peenussikõõnsuline savikas dolomiit (või savi-dolomiit). Esineb nõrku vonarjuid ebaselgeid diske (süg. 53,5, 53,67, 53,7). Kivimis esineb ebaühtlaselt i peent ~~detriidi~~ sealhulgas püriitset teraliset komponenti (detriit hiik). Alumisel pinnal tugevasti kõõrisoodud püriitse impregnat-

54.0 – 54.4
k. 0,2

Kuusnõmme k
(Kiipi p.a. alusel,
P.a. 805 on see süg. 70,1)

54,4 – 54,6
k. 0,2

Mikrotsiklid.

54,6 – 55,1
k. 0,5

NB! All (55,0 – 55,1) on mikrokiline aff. kulgakivi ja ennpitems-dolomiidi vahelduvine, mis ~~tulu~~ kuigi elementkartsiidi lõpuks. Selle ~~vähemal~~ vahekihi mõõtmed pärit on diskud. Selle peal on mustardolomiidi analoog, mis Kiipi puurauguns oli koos Kuusnõmme kihtide lõpus.

siaonitsoonigan disk.

Alumine (53,8 – 54,0) – helehall laingakiline purukis-detriidikas dolomiitjas kulgakivi. Psammit ja väikesed veerised on piirdistunud, detriidis on pöhilised ostracoodid. Alumine piir kõrnikas.

54.0 – 54,4
Helehall laingaskiline kuni mugulja mikrokristalliline dolomiidikas(?) kulgakivi vahelduv ~~vahelduvalt~~ marjumalhalli dolomiitse mergli laingata (kuni 1,5 cm) vahekihtidega. L/M ~ 1:1. Alumisel piiril kasane teav litoloogiline kontakt

54,4 – 54,6
Helle laingaskiline kaus purukis-detriitne dolomiidikas kulgakivi. Terakliseks materjalis on maldamalt hästi ümardunud detriit (psammit) aga ka peenem-tonkaline materjal. Kihi allosas esineb lapikud lain veerised. Alumisel piiril kasane võrgalt lainjas disk. (mits piir) Selle peal ca 1 cm paksune tumeda pürita kõlipunutud savivaim kivim. Kiipi p.a.'s Vesiku al. piir.

54,6 – 55,1
Helle valkjashall (all tumedam hall) võrgelblainjas konsondad-õhukesekiline dolomiitjas mikrokristalliline kulgakivi (poolafaniitne). Kihilisemb mandeerunud kahendlikud laingad konsondeered. Pinnadipunktid. (kulimda) All kahes kivim savikamaks ja mikrokihilisemaks. Alumine piir kõrnikas. Ülal (55,0 – 55,1)

~~Ochrgell Kambrium~~ il
~~piirus~~ p

55,1 – 55,~~6~~ 7
k. 0,5

~~Laudetnitne~~ Lausteraline on vahe-
vihi 55,4 – 55,55 Teramaterjalis moodu-
tavad püridistunud peened veerised, poorm-
mitt algoblit tombuline melgpel,
~~mitmüdistunud~~ detriit ostrakoodid, gastro-
poodid, peletsipoodid, ürasind, onco-
liidid. Alumine kontakt on ilmselt dise-
ajaga kõrnikaus. Osa ka see – 55,5
Ska 55,55 – 55,7 on lausteraline, ~~peensuhkrutim~~
issiikaline ~~ja~~ vahtendliivane vähemrikke
moodu (55,60 – cz) on kivim muudalisebse-
mendiga! ~~See on~~

mts pün

55,7 – 55,85

55,1 – 55,~~6~~ 7
Selle vahekihi detriidivõrdline ela-
selgelt lainjaskihiline ~~puude~~ peen-
purunelis sortimata detriitne dolomiidi-
kas liivakivi. Detriit ja psammit on
osalt püridistunud. Detriidi koosses
on üsna kirju kuid valdav karbo-
detriit (ostrakoodid, karbid, teod, brahiop-
poodid?). Jämedal detriidile ja veers-
tel esineb mineraalset kooriremd (onco-
liit). Alumine 10 cm on detriit
peenim ja sorteeritum. Alumisel
piiril on väga tugev laiade ristja-
vahe tasmete ja dugva püriitse im-
pregnatsioonega diik. Selle peal
püriitseid veeruseid. ~~Merokõrkki pür~~.
Selged diikid on komplekeri lõpus 55,12;
55,15; 55,3; 55,4. Need on konvolutsioonid,
langete läbikõigu nõrga püriitse impreg-
natsioonega. Alumisel piiril 2 korda
tugevale tsentrega püriitne diik, mille
tõpmele peal vaikesi stromatoliite. Neide
vahel omakõrk. mts pün!

55,7 – 55,85 tumedate lainjastega
Selle vahekihi lainjaskihiline sorti-
mata ~~detriitne~~ ülesse mõõdukalt mõõtega
pisikristallilise pöhimassiga liivakivi
segadusi ostrakoodide, gastropoodide
detriidi ja peenpurunelise lisandiga. Lete-
mised 3 cm on tume lausteraline
kivim mille tramatõpeli moodu-
tel peen detriit, psammit ooliitsete koor-
vahega. Selle ooliitsi alumine pool on
nõrk impregnatsioonita kahestus mille
tõpmedel stromatoliit-koorikud. Selleõ pinnast
alla poole, ~~ja~~ kivi hele värvus on

56,7 - 57,2

Kõige normaalmerelisem intervall kuusnõmme kihtides.

põlgustahd liotumisalisioonist lähtitud ovendatsioonigaz. Ühtlu alumiine pär (elektrisane helede ja tumedate viirude pär) on ülmselt liotumisest ovendatsioonis ka elektrisane vooluvool mille oktne disk! Ülesi- und heledad kõigud ulatuvad veel vähi 55,95.

55,85 - 56,7

Ebaühtlaselt määrdunud hall nõrgalt lainjaline peendetriitjas dolomiidikas (ühel) vähi dolomiitsavikas, lubjakivi (all) sagedate tumehalli peendetriidikas lubjakivi savika dolokivi vahekihtidega mille paksus 1-3 cm. Alapoole savika dolokivi vahekihtide paksus suureneb. Savikuse maximum on 56,4 - 56,65. Nõrk vahelduv kaltsiitkuidega ning impregnatsioonega sügavusel 56,6 on tendentsi muutus, mõlemat ülespoole kasvab karbonaatsus ja detriidi sorteeritus. Ülemised 30 cm on lõunjaalt lamipeendetriitne lubjakivi. Detriit on valdavalt peen ostrakoodidega ja üksikud gastropoodid! Esineb mikrostruktuur. Puhkemate ja savikamate vahekihtide piirid on sirdelised ja liotumisalisioonist tõlgitud. Alumiine pär on sirdeline, all pulitana lubjakivi vahekihtidega.

56,7 - 57,2

Ebaühtlaselt hall vähi pruunikashall lainjaline peendetriitjas vähi sorteeritud keskmisedetriitne (al. 10 cm) lõik. pruunikashalli dolomiitmergli lainjate vahekihtidega (0,2 - 2,0 cm). Lubjakivi kihid on ka ise ebaühtlase savikusega. Detriidi põhimass ülmselt ostrakoodid. Esineb ka brahhiopoode ja ooliitne fosfaat (Paskinko-

pora??), massiivsed stromatopoore kolduro-
prodle (Stromatella), kivid ka pramuitud nii
osalt piirdishunnil ja koprolite. Alumisi 10
cm on voldishunnil. Terdise materjali
hulk ja terasesuus suureneb alt üles,
samuti mõõtmete osakõlbus. L/M =
4:1 (all) 3:2 (ülal). Alumisel poolel
esile langevad, ingsvelt piirdishunnil Trypa-
nitestega disk – mts piir, mille peal
7-8 cm paksune lamsteraline kolgekivi kihi,
kus detriidi võrvel osalt piirdishunnil psam-
miidi oolidishunnist, veerisend ja Tomkinsia
materjali. Selle kihi ülemine pool on
sile, langevate lamelate koosmõtega piirdishunnil
disk, mille tippudel kolve sõõlvõrsega
(eltripuurituid) stromatoliidid. Selle peal
veel 4-5 cm paksune lamsteraline
kivi. Ülemine pool on sõõlviline. Disk. ka
57.10 ja 57.13. Alumisi piirkihtides on
lahedaline sõõrvele 54,6.

57,2 - 57,7
k. 0,5 m

57,2 - 57,7
Tõlli peenmussikõõrline selgelt laingsõõlviline peenpuurmiks-detriitja (lõõtsytelt kuni lamsdetriitne – al 15 cm's) dolomiitdiikas kivi suur-
kos dolomiitkolgekivi sagedate puurmiikshelli
ussikõõrelise ~~dolo~~ kolgekaa domeenidi (kuni 1 cm)
poolitõ ~~võõrandtiiva~~ vahekihtidega. Suurima
maksimum on intervalli vesel. Detriides
veldavad peenel ostrakoodid, suurel piir-
dishunnil veerisid ja pramuitõ ning kopro-
liite. Nõrgalt piirdishunnil ebatasasel des-
kud 57,35; 40,45 ja alumisel poolel.
Selle peal 3 cm paksune lamsteraline võõ-
vste veeristega kivi vahekihi, mille peal
ka disk. mts piir.

Kõigeldus vahe!

57,7 – 58,5

Proovi enim kõlli täiesti ühtlane horisontaal enim laingsekihiline terapõ enim teraline puhas enim savikas luli-dolokivi vahekihiti tombuls-biomorfne ostrakoodlubjakivi (alumises 20's cm's).

57,7 – 58,1 – veldunult kollakas ja proovimes-kõlli hajusa teraline materjaliga ~~57~~ mis moodustab ~~blok~~ e nõtmi, terdiss mõõn, kõis puist-set detriiti, stromatopoor. ~~Ode~~. Rohmude alumises osas mõõdukad pesti detriitkivad kivimid. Selgemad diskid on 57,77; 57,90 (tõsine tõusev); 58,0 (2x) ja 58,1 (2x)

58,1 – 58,3 – kõnedamkõll, peenestiivaline ülemine 10 cm mõõdukalt savikas dolomiit, alumine pool – detritõe savika lubjakivi, vahemaa-line vahekihtide nõrkade vahestus-piindadega (enim 8 diski) detrit osaliselt pinda-tõmmud detriiti ja kopraliite. Detrit on oren-teeritud. Kulpapõõtsi kalvumuskõikmelles. Primaarselt vaheldusiid detriitjas lbk ja kõlkõll dolokivi esineed ka tõmmelõlli luli-dolomiidi vahekõllikud lainjad vahekihud. Mõõdukõli kõige transgressiivsem osa.

58,3 – 58,5 – kõle vahakõsõll tõmmeda usinõjaline enim laigõline horisontaal-kõtõline mõõdukõline lubjakas dolomiit sage-daste vahendõline tõmbuls-biomorfne ostrakood-lubjakivi vahekihtide lõõtude ja paksõgõ, mille paksus enim 1 cm. Alumises pooles on tõmmeldõ ja kõlkõllõ võõdõline vaheldumine, mis biotõrbõõvõmõst näi-tab. Alumisel piiril ebatasane kalumõs-võõrõõgõõ disk, millõ all tõmmõõl põõ-kivim. Mõõs piir.

Viita kihid

58,5 – 60,3
1,80 – K. 1,10

Mikrotsikkel

58,5 – 60,3 (K, Vt)

Tumehall, horsontaalse mikrokihilisega tugevalt sarikas kuldolomiit kuni kuljekas dolomiit-domenit (tõenäoline Eurypterus-dolomiit. Ülemised 20 cm on tugevalt sarikas kuldolomiit hajusa detriidisisaldusega ja detriitja kuljakivi laatsedega. Tasemeliselt peene detriidi vaheseid ja nõrga kulutuspinda, mis kõrvaned mikrokihilisel kuni 1 cm sügavuseni. Esineb ostrakoode Eurypteride ja piirdistunud nautiloidé. Ohuresed kuldoomidi vahekihid on väikeselt lähitud. 58,75 – pind kuivlõikedega.

Kogu intervalles esineb Eurypteride, dirokihilisus samane kui p.a. mikrokihilisega. Alumine osa kuljakivi vahekihi ülemisega esindatud ebatasase seleda nõrgalt piirdistunud diskiga mille peal kuni 2 cm paksune detriitja sarika lbx laatsja vahekiht, nulles mikrogastropoode ja ostrakoode.

60,3 – 61,0

Mikrotsikkel. Ülemises osas (20 cm) helehall kõvasti sorteeritud purulisdetriitja muda-kivi põhimassiga, väikeste piirdiversustega ostrakoodkuljakivi Eurypterus-dolomiidi lamjate kuni 1 cm paksuste vahekihtide ja laatsedega. Diskid on nõlgrajad, nõrgalt piirdistud: 60,45 ja 60,5. Esineb ka Eurypterus-dolomiidi veerised ja diskid veel 60,4. 60,48. Diskide vahel lbx (all) ja Eurypterus-dolomiit (pal) piirdid. Detriidis esineb ostrakoode, Stowellella, masiliselt peenoskiline sammalloomi, dentaalkultide (Stylioliina) ja kuljetikaaid. Sarikad vahekihid üsseldsb lähitud.

Mikrotsükkel

61,0 – 62,0
k. 0,8

62,0 – 63,2
k. 1,05

Alumine osa – vesiku tüüpi adelodunmine: mikrokristlik kumpsteen-dolomiidi + mikrokristallilise dolomiidiga lbe + laustaadise lubjakivi ühnisekristline adelodunmine. Allapoole suurenevad kumpsteen-dolomiidi osatähtsus (60–75%) tõttu – 50%. Selgemad langlaineed sõlmed dunid 60,55; 60,63; 60,71; 60,75; 60,83; 60,98. Ühtlustus (kuni 1 cm) tihedates vahekihtides veidrakt ovaalsed sammalloomad ostracoodid ehk stromatoporoidid näevad pärinevad prammiäärt kapselite. ~~pelapinnad~~ Alumisel piirel ebatasme nõdalaste punimuskõrvadega tugevalt piirituna disk.

61,0 – 62,0
Analogiline mikrotsükkel. Alumine (kuni 61,6) valdab terakline lbe. – punakas-detriitne massiivne ovaline sammalloomadega ehk nõo dendrokultite (stylolina). Diskud 61,05; 61,40; 61,50; 61,57. Teskmine osa (61,6–61,8) – punakas kumpsteen-dolomiit monsaubadse mikrokristlisusega. Alumine osa – valdab kumpsteen-dol. segadate detriitse + punakas-detriitse lbe 0,5–2 cm paksusi vahekihtide + läätsedega. Sõk vahekihtide alumisel piirad liikumad kumpsteen-dolomiidi sissekõrgendatud detriidikõrvadega. 61,80–61,82 on laustaadise lapiliseerustega vahekiht. 61,8 – vulkaafragment. Alumisel piirel nõrgalt lainjas, kõik tugevasti piirituna disk.

62,0 – 63,2
Analoogiline mikrotsükkel. Alumine (kuni 62,35 m) + laustaadise lbe vahelduumine tugevalt sarnaste kiotrikristlise kumpsteen-dolomiidiga. Sõk vahekihtide alumisel

63,2 – 65,2 (k 64,0)
k. 1,7 m

Kiipi p.a.-s (1958) di eriolgrett paemad K_1 – J_2 piir selle tasemele.

piirnad on kulutusjäljedega. Teramete-jelis veldavad oksiidid, sammalloomad, peened ostracoodid, stylioliinad, mõnikord tuumad psammit. Sagedased massiivsed tabelaadid. L/D ≈ 1:1. Kesmine osa (62,35 – 63,0) on ussikujuline tugevalt savines kuldidolomiit hajutatud terdise mõõtmetega, pesade või läätsedega (L/D = 1:6 – 1:8). Alumine osa (63,0 – 63,2) – homogeenne mikrokristalline kaugptüüs-dolomiit poolafanitse kõvakihtidega.

Alumine osa elatsaane karbonatega, intensiivselt piirnidustunud, disse mõõtmetega piirnemal punakas-detritjas savikas kõvakihtidega sammalloomadega.

63,2 – 65,2 (k.

Mikrokristallilise elatsapõlise kaugptüüs-dolomiidiga. Üleminev poolt (64,2) – laus-terdise kõvakihtidega, ja punakas-detritjas savikas kõvakihtidega tugevalt savikas kuljekas dolomiidiga vahi homogeensed-mikrokristalliline dolomiit-domeniidiga (kaugptüüs-dolomiit) L/D 2:1 – 1:1. Alumine osa – ussikujuline tugevalt savikas kuldidolomiit hajutatud detriidi ja piirnetega nagu 68,35 – 63,00. Kõige savikam on alumised 20 cm ilma karbonaatsus, ja teravisaldus kasvab. Alumine piir – teravnõrgelt kallak kergelt konvaks impregnatsioonita kulutuspind. Kaamnis olevad korrelatsioonid tabelaadid on kõikuvatel. Suhe-mesotüüpi piir, millest algab regressiivne kõnnus.

65,2 – 68,2
k. 2,75

65,2 – 69,4 – suletud šelf,
selgase tumpi virin

68,2 – 69,4
k. 1,1

69,4 – 70,9

J_2S

65,2 – 68,2 massiivne,
Seal kollanahkell mõrgade laugete
sarikate usivõrgelaste ladsedega massiiv-
ne mikrokristalliline lubjakas – dolomiit
sagedaste eraldiste ja koorimiste kuulli-
dega, mille osa ülespoole kasvab mõõt
ülemine 1 m – kuullubjamuti biomorfne? Ini-
neid ausiline pärs Parastrichopora
communis ja koorimised – Ripliolites?
Sügavusel 66,8 on 2 cm paksune selge
mudeline dolokivi vahekihi väikesta
kuullidega ülemine pind tõenäoliselt
diagen. Alumine pind on siirdeline sidelain-
ja primaana. Allapoole tugev dolo-
muutumine.

68,2 – 69,4
Selmisele laledane urbne ja kaverno-
se kollakashall relikte sortinude-det-
riit ja struktuuriga sekundaarne dolo-
kivi ülemine pool massiivne, alu-
mine laugete sarikate vahekihtidega
ja lõõtsedega. Süg. 68,9 tumedam
~~vahelise~~ dolomiidi laugete vahetega 2 cm
paksune vahekihi diski ülgedega (?). Alu-
musel piiril tõsine vulkanispiirel kami-
kaos.

69,4 – 70,9
Tuumikell tugevalt kaverniosine paus-
kiline dolomiit laustaralise relikte ja
neelutuise-biomorfse struktuuriga. Esinel
arvuralt paksukaanelisi Pentamerode
(P. gotlandicus ?). Massiivselt esinel vähnoü-
dide detriit, mis on sortinuda. Keskmises
osas (70,5 – 70,5) on suuri stromatopoore
(Radinaticyan). Ülemine 30 ja alumine 20
cm on relikte valtsiitse tsementiga
ja mõrgalt dolomiidistunud, sisaldab gast

Mikrotsikli piir $\frac{70,9 - 71,3}{0,4 - k.\ 0,4}$

70,9 – 72,5 – kivim Nõmilaiu kõrgpõ.

Mikrotsikli piir $\frac{71,3 - 71,9}{k.}$

roopade, seinu pelletipoodi. On tuge-
vaima lainetusevõndi selted. Sügv. 69,7
esineb ebatasane impregnatsioniga disk,
millist sügavamal on pöörnessives in-
tensiivne rohekashall puhas karbonaat ca
5 cm paksuse ahelvõina (mts piir?)
Alumine piir sõõdeline.

70,9 – 71,3
Tumehall roheline varjundiga peenmustrline, massiivne, ülemises pooles läbipeendetüüp-
ne jõnedate ~~Pesto~~ karlifragmentidega alu-
mises pooles peendetüüpes kimi mudaline
sekundaarne dolokivi. Jõnedas detriidis
suured karbid, nõgised, stromad, kõõvi-
did sammelsoned. Alumised 5-6 cm sorteeri-
tud peendetüüne kivim. Suunatud nõõ-
tus all üles on detriidi jõnedus vaevalt
sorteeritus ühenek. Alumisel piiril lasane,
sile intensiivselt punakashõõnd disk.
Transgressiivse mts piir.

71,3 – 71,9
Analüüsiline ellumre intensiivliga mikro-
tsikkel. Ülemises 30 cm on kivim sor-
teerimata jõnedetüüne biomorfne vähesti
savikas, savikate dolomiidi laamellidega.
Alumises pooles helvestisorteeritud-detriidne
massiivne kivim sagedaste lainjate läätsi-
jite mõõdukalmetega. Esinel stromatoporoidi
veeriseid. Detriit on valdavalt kõõvid-
ne. Alumine 10 cm on kõige puhtam
kivim. Alumisel piiril sile langes les-
untega disk. mts. piir

Mikrotsikvel 71,9 – 73,2
k. 1,2

Mikrotsikvel 73,2 – 73,7

Jaaganalu ~~kihistu~~ lõdeg.

73,7 – 75,2
k.

71,9 – 73,2
Mikrotsikvel. Läbimõõt poolus (10 cm) sortimata-detriitne mõõdukalt vahelduvate ja kõrvalteg sügavuse suunas kahel peendetriitsus usikõrgelaseks. Keskel ülemises detriitses usikõrgelaseks. Alumises osas (30 cm) peen usikõrgeline rohekashall peendetriitsikas dolokivi. Alt üles muda ja usikõrgele hulk vähenev detriidi hulk ülemal. Enamvähe selgeks on ülal üche punakat detriiti. Alumisel piirel sile tasane piirilise kulutus-pind.

73,2 – 73,7
Mikrotsikvel. Põhiosas rohekashall peendetriitsja vähe detriitsikas massiivne usikõrgeline dolokivi. Läbimõõt 20 cm lähedane udeverihõõgega. Eriline spetsiifiline tahvlaate ja oiskivide sammaldumisi. Alumises osas on intervall peendetriitsja usikõrgeline vähe kaugel sõõdetud rohena mudaga. Alumine 5 cm on ülemhall peendetriitsikas dolokivi. Terdise mõõdukalt hulk kasvab all üles. Alumisel piirel laiguline intensiivselt punakaskuld kahestuspind. Mts pär. Piirist kõrgemal ümbrusel piirilisel veerisel. Osk on 2-kordne. Ühtlane vesemine osa on väga tugevamini liotumbasiidiline, ja see-tõttu väga mudaloseem (muda pesl usikõrgeides).

J₂T

73,7 – 75,2
Selgelt rohenas hall liotumbasiidiline rikkuvtud peene vähe mikrovahisusega massiivne peenusikõrgeline peenurbne savikas dolokivi lähedane kaarina tembile (meenutab Rõa kivist). Poorsuse järgi vahelduv sortimata-detriitsja vähe detriitsikas, mille

sisaldas sügavse seemnes vähenel alumine 40 cm on praktiliselt mudakivim! Alumisel piril on vahekihtidega impregnatsioonita karbonatspind millest eraldub gaas (2 cm) Tumehall lamipeendetriitne puhas dolokivi hõõrsa pimedama detriidiga (kinoitkid ja karlid). mts piir

75,2 – 76,0
k. 0,8

Esineb tumpilvsi skitolitt pinnu.

75,2 – 76,0
Sõõlehall tasemeti vaheva vajundiga tihe sortsiitsitud-detriitne (vähe peen vähe keskmise teraseseja), horisontaalse kesemõõdulise kihilisusega. Sisaldab nõngalt suikas mõõdulise ja pimedam kõrgega dolokivi vahekihte. Kivim on hulgeras dolomiit. Peen ja keskmisterahsed erimad vahelduvad eloselge piirimisega. Piirni algul on mõõdukim, selle järel paremini ning lõpus peen sortsiitsitud detriit. Eriline umbes 5 mitmi kõige selgem 75,7. Alumine piir on siirdeline.

76,0 – 76,8

76,0 – 76,8
Sõõlehall massiivne lamidetriitne dolokivi sagedaste sumte vahetahed skomaloopsoori vahemiktega (ø kuni 15 cm). Võimaste esineemissagedus koseral alt üles. Kivim on mõne ja vähe karbonaatne. Valdav kinoitkide detriit vähe on veikall fine vähiti peen. Selgem piirim piir on 76,7. Vaatamata dolomiidistumisele on primaarsed struktuurid (detriit) veel hästi säilinud. Alumine piir on siirdeline, peab mikrotsüklidi sisse.

76,8 – 77,9
k. 1,1 m

76,8 – 77,9
Pruunicas, võdiliselt mõõdukalt lamipõrivõitlone, valdavalt sortimata detriitne,

Mikrotsüklidi põr

vahelisiks kuni saviseks - peendetriitideks, tumedaim pruun dolomiit. Sisal eraldeid, varieerub rütmiliselt, mille alumises osas sortimata-detriitjas, hava kuni detriitne. Ülemine osa sortiritud peendetriitjas kivimi, kesal on kõige sagedamad ja detritsiidiaesemad. Rütmiline ja kihiline on väga ebamäärane, kuna detritsiidi vahekihiline on peen laatsjas kuni pesaline. Sisal ühekõrvalised vähesel mõõdetud stromade tekke ja kihiline jõugi orienteeritud suurte karbonaadi (Megalomus?) tükke. Kõige selgem rütmi põr on 77,4 miilest võrgemaal 2 cm ümedetriitne. (Rütmi paksus 3-10 cm). Kõige savikam on vahemik 77,10 – 77,35. Alumisel piiril on ebatasane, konarlik nõrgalt piirituse impregneerituonga dist, mille all (3-4 cm) lamipeendetriitne, ~~pat~~ peal sortimata-detriitjas sagedate merglikelmetega kivim. mts pir

77,9 - 78,7

Mikrotsüklit. Ülemises osas (umbes 78,2 cm) on lamdetriitne hall savika-detritsiidiga kivimi ühnesti vahekihidega sagedate ~~na~~ karbipragmendidega nõstr säilind struktuumidega dolomiitjas lbn. Alumises osas pruunimes-hele ~~pun~~ massiline kuni laminaarselt detritsiidiline kuni detriitjas tugevalt savikas dolomiit-kalgikivi väga sagedate vahetutud stromade ja syngenoprovidude, suurte karbide fragmentide ja kruoidide. Detsyel on täiesti sortimata. Alumisel piirel konarlik kihiline vahetuspetrografeeritud. mts pir.

78,7 – 80,4
k. 1,6

Sõrve kihistu
= Riksu kihistu

80,4 – 81,8

78,7 – 80,4
Mikrotsüklel. Ülemine osa (umbes 79,1 m) valdavalt lausdetriitne (ül 5 cm lauspeendetriitne) sortimata lubiosiivi mõõli laotusele ja sortimata-detriitja lbk vahekihtidega. Kivi rütmi pind 79,0 diskina, mille ala 5 cm hõõl sorteeritud peendetriitset, peal 10 cm detriitjas-savikat kivimit. Peäle on detriitjas punakashaunud, valdavalt kivoolidud ja megalloomsed.

Alumine osa on puuduvalt sortimata detriitjas võrgult savikas kuni puhas, lainjaskihiline lubjakivi väga segadate tugevalt muudetud stromatoporide ja sorteeritud-detriitse lbk vahetega, vis suj. 79,6 – 75 moodustavad bretšaadse mõõlja vahekihi. Põhivõimi keskmine on umbes 60 cm läätsjas-mõõljas (L/M ~ 2 : 1 – 1,1), mõõljas võllelt kontaktne. Suj 79,1 – 79,25 stromatoporide ja megalloomne vahedega fragmentidega biokaykonnaal. Alumisel piiril võrga ümbermõõlvõõrja, sopilste tasientega elatsone vahekihtpind. See on mikrotsüklidi piir ja samaaegselt Jõgeraha–Sõrve piir

J2 „Sõrve" = Riksu kihistu

80,4 – 81,8
Mikrotsüklel. Ülemises osas (umbes 80,8) hulgahall lainjaskihiline umbes läätsjas-peenmõõljas valdavalt lauspeendetriitne vähese jämedama fraktsioonega lubjakivi laugete pöimuvate detriitja lubimõõli mõõdukmõõdukhõõlide vahekihtidega. Selles eraldub omakorda 4 rütmi millest alumine osa on läätsjas-mõõljas segadama jämedama detriitiga ülemine – lauspeendetriitne. Rütmi piirid on 80,5 (diskr), 80,6, 80,7. Ülemine piir vähem on poolik.

Mikrotsiikli piir 81,8 – 82,5

Mts piir 82,5 – 83,6
K. 1,0

Keskmine osa (80,8 – 81,6) – helehall vorapärdu keskmise mõõdukas kuni pool-mõõdukas (ühel 20 cm), sortimata detriitjas lubjakivi, kaugele kulimõõdu, pesade ja vahekihtidega. L/M ~4:1 (kõrval 2:1)

Alumine osa (81,6–81,8) – tumehall detriitjas kulimõõdu helehalli peendetriitjas kuni sortimata-detriitjas lbk. läätsede ja väikeste mõõdukatega, kõrgelt sagedi ussikäike. Detriidis valdavad mõõdukad stromatoporeed ja korallid pesade ja ostrakoode ning megalomuseid. Alumine piir sile-laiuja lbk. ehk pind. mts piir.

81,8 – 82,5
Mikrotsiikel. Ülemine osa (5 cm) kaus-peendetriitse kulgkivi laiuja läätsi kõrgpindadega vahelaid. Keskmine osa (kuni 82,2) – kesk kuni peenmõõdukas, sortimata-detriitjas kulgkivi detriitja, kulimõõdu (L/M ~ 1:1). Alumisel pinnal kaus detriitne läätsi. Detriidis krinoidid, ruugos, brahiopoode. Alumine osa – sarekshall detriitjas kulimõõdu, helehalli detriitja lbk. väikeste mõõdukate, ja kausdetriitne lbk. läätsedega. Peale krinoidide esineb kolonialne ruugoos (ülemisel pinnal) tabulaat ning vähesed Megalomuse fragmendid. Alumine piir on ebaselge. mts piir

82,5 – 83,6
mikrotsiikel. Ülemine osa (20 cm) – sinakashelle, keskmise pool mõõdukas sortimata detriitjas kuni läätsjalt kausdetriitne. Sagedale stroma ja korallivõrstega lbk. Esineb väikesi pinnatsed võrseid ka detriit on tugevasti pinndistunud. Detriidis valdav-

Keskemise intervalli ülemise osa
merglis seum halisvidi redoomia (Ø 25 cm)

Mikrolsiivad 83,6 – 84,5
ie. 0,9

84,5 – 84,9

vad vinoõõnd esinel vaipe rugose brachiopoode. Alumises osa on detrit peen ja peenitsem ülespoole kasvab ümbrusse detriidi hulk. Siiklemed piirid siirdekesed konarpindsed lamas ja lamavas merglis on massimaalselt ümbrusel detriidi. Puustatase ja piirdistumise tõttu tõusiskel lukuvaeluse maksimum.

Keskemine osa (vuni 83,4) – peenmuguljas detritiline sortimata lbk detritja hulimergliga (L : M = 1 : 1). Dehüdis peletropoode, gastropoode brachiopoode, nautiloid, veidikesed vinoõõnd., brachiopoodsed liegis on tunnetõõtega uusikõigude. Alumise piir selge siire.

Alumise osa (20 cm) – peen vuni keskmisemuguljas sama lbk, L : M = 2 : 1 – 1 : 1. Esinel seum stromatoporoo ja halisvidi fragmente. Esinel kaasdetritoseid laatspaid mugulaid. (83,4 – 45). Alumisel piirol selge ebatõsisane lubjakivi vahekihi ülemine piird. Piirvalt kontrastne.

83,6 – 84,5

Vähekontrastne mikrolsiivad. Hõõgu ulatuses enamvähem ühesugune kõige vuni peenmuguljas sortimata detritiline lbk detritja hulimergliga L/M = 4 : 1 – 3 : 1. Alumise 10 cm on merglisimakam – detritiline hulimergel detritja lbk muguladega (Ø 1 – 5 cm) L/M = 1 : 2. Alumisel piiril nõrk ebatõsisane disk, veidavelt kärnikaos. Piirl vähel vähetõõtend stromatoporoo. Karbonaatsuse tõusi on piir üsna vähekontrastne, mis piirl.

84,6 – 84,9

Nõrgalt sinakasroheline vesumine vuni peen lubjasmuguljas sorditud detritiline vuni

detriitne (ü 10 cm) rohke püriitse detriidi-ga lubjakivi detriitja lubimergliga. L/M — 5:1 - 3:1. Alumises 10 cm lamyisvahelisel ade-kihid. Tõlemises osas on detriit mikroidstru-mel ja esineb püriidistrand psefiiti-jäme-dal detriidi on ühe. Alumine pär nõrgelt punja lbk vahekohi alumine pir.

84,9 - 86,2
k. 1,3

84,9 - 86,2
Iiall rohekas tasunga detriidikas kuni detriitja ussikaimedega lubimergel sage-dasti peente (valdavalt) kuni keskmiste peendetriitja lbk mugulatega, mis sageli lähtud mergliikelmetist. L/M - 1:2 kuni 1:3. Savisse maximum on kaasel (85,2 — 85,5) Alumises 50 cm on nõrgelt lubja-kivi puhtam detriitjas, kõdusjas peenmugul-jas detriitja lubimergliga L/M ≈ 1:1. Alu-mine pär on süsdeline, karbonatsus ei-nel jäänult k. 2 cm ulatuses püriitse det-riidi rikkus. Nõrga mikrotsüklid pär. Alumise 15 cm on lbk poolafanitne, det-riidikas.

Mts

86,2 - 87,7

86,2 - 87,7
Nõrgelt valgekuijunemel tsüklilt tõlemises osa kuni 87,0 - osaliselt sorditud detriidjas valdavalt kõdusjas - peenmugul jas lbk, ≈4 kaynspiraalse mudalis - detriitse lbk vahe-kihiga [86,35 (3 cm), 86,55-60, 86,67-70 ja 86,96-87,0]. Osaliselt on püriidistunud detriit. Erinevad einoõnded tõlidided kaldus-pesdied nõrgemad. Mõõdus ussikaike püriidis-trund. L/M = 3:1. Karbonaatsuse maxi-mum 86,5 - 86,6 (osutab tsüklilisu-sele, ehk karbonaatsuse tõlgeks). Alumises osa

Alumises osa (87,0 - 87,7) – kokkuvõtlik laatsiks peenmuldjas sortimata-detriitjas vähe detriidikas detriitjas vähe detriidikas kulimuldjas. L/M = 2:1 – 1:1. Detriidis valdavad vähemõõdulised ja kulohõõlised ja gastropoodi, peletipoodi kohlipoodi (Megalovirus-tüüpi).
87,2 ja 87,5 – detriitsed laatsi vahel pisikesi, sarnas stromatoporu.

87,7 – 88,5
k. 0,8

87,7 - 88,5
Kokkuvõtlik laatsiks peenpoolmuldjas sortimata-detriitjas vähe detriitne kuni detriitne kulimuldjas. Allapoole nõrgi savikas kaskad sesaneema. L/M – 8:1 – 3:1. Karbonaatse tek 88,0 – 88,2, seal esines pinatsed vee-roskid (ø 0,5-2 cm), pinatsed detriitsed vähemõõdult sortiertud. Sügavustel 88,30 – 88,35, 88,43 – 88,50 esinevad lausdetriitsed 'kivi' 2 cm paksusel laingspitkalsed vahekihid. Alumine piir sirdeline.

88,5 – 89,4

88,5 - 89,4
Alumises osas (vähemalt 88,8) vähekaskdetriitsed laatsiks peen vähe keskmeenmuldjas detriidikas mõõdult savikas kivi. vähekaskdetriitsed ~~kivi~~ kulimuldjas kuni detriidikas savimuldjas. L/M = 1:1
88,7 ja 88,8 – sortiertud detriitsed kivi 2 cm vahekihid
Alumises osas (88,8 – 89,4) – tume vähekaskdetriitsed savimuldjas detriidikas, detriidikas vähe detriitne kivisesse muldade ja laatsedega. Sügavustel 88,9; 89,0; 89,2; 89,36 on 1-2 cm paksusel sortiertud-detriitsed kivi vahekihid. Detriit osaliselt pinakõõlsetunnel. Valdavad vähemõõdulised ja kõõlised.
Alumisel piirel ebatasane vahendage nõrgalt pinakõõlstunnel 2K diagr, tõusenat jõrku

Parvatsiivekel
Mikrotsiivekel

89,4 – 91,1
k. 1,7

91,1 – 93,2
k. 2,1

mikrotsiikli piirs. Piiri peal biomorfse – detritse (brahhiopoodid, trilobiidid) vahe – vahel.

89,4 – 91,1
Madalim veemulse ehitusega mikrotsiivekel. Iseloomult detritogeen kuni detriidiline (vahel ka sortunud – detritogeen, sorteerimata detritogeen ja mikrokristalliline detriidiline) peen kuni keskmisemõõdulise lubjakivi (prunnikoshalli detriidikas lubjakiviga ja sagedaste detritse lbk vahelaotusega) alumises osas (kuni 90,1) esineb kolm ale – mentaarkihtlat, millest alumine osa (3-10 cm) detritse mikrokristalliline pöhimassiga (valgustud lbk.); ülemise mõõdulise detritogeen lbk. Vahelduvate alumised piirid tasased ülemised sakelised. Seega ets-id on transgressiivsed, L/M – 2:1 – 4:1. Karbonaatsuse maksimum 89,5 – 89,6. Alumises pooles mergel savicam. Pisi sürdeline. Alumise osa (90,1 – 91,1) – sagedaste (1-2 cm) lainelisi kõrgendeidega detritised vahe – kihid pöhiliselt mõõdulised kivimis. Vahelduvate al. piirid: 90,2; 90,25; 90,28; 90,36; 90,45; 90,50; 90,52; 90,58; 90,60; 90,65; 90,73; 90,76; 90,80; L/M – 1:1 (ülal); 2:1 (keskel); 3:1 (all). Maksimum karbonaatsust on 91,7-2. Alloos on kivim poolafanitiline. ~~91,7~~ Piirl on nõrga piirise vahega lamiline tasaseinaga diskis 5 cm paksuse basaalkihiga piirise detritiidiga lubjakivide vaheldusega mõõdukat omadlitne vahe. Osutab dünamikaa maksimumile.

91,1 – 93,2
~~93,2~~ Iseloomult peenmõõdulise ja lainjas – vahelise detritogeen kuni detriidiline nõrgalt savikas lubjakivi ning lainjavahelise detrit –

Mikrotsiukli piir 93,2 – 93,8

ne lubjaviivi ning vohavaskelli karbo-
naatse sarimärgli Varbola tumpi vahel-
dumine. Sarikuse maksimum (91,6 – 91,9 –
mergel üksikute väikeste mugulatega
(L|M – 1:5 – 1:8). Karbonaatsemad inter-
vallid 91,1 – 91,3 (4 detritset vahekihti),
91,5 – 91,6 (3 detritset piirdestunud vahekihti),
92,3 – 92,6 (7 detritset vahekihti) märgivad
ebaselgelt rütmide ülemisi osi. Vahepeal-
selles sarikamates osades veldab mergel
(L|M = 1:2 – 1:4).

Detritsete vahekihtide ülemistel piir-
del on rägaved iselahenemised karbo-
naatkõrgend alumised kihipinnad on
tasased, eriti sortiumunsuhtest noga
tempestiitidel.

(92,6 – 93,2 – veldab tumenduvaskell
sarimergel lubjakivi mugulad on mikro-
kristallilisest lubjakivi, detritsid õhukesi
vahekihte väga sageli.

Detritsete vahekihtidel on seen variee-
mus: sortsiitsed-detritsed sortsiitsete
detritsidel ja bioorfsed viiteesitsed karpi-
dega. (võimsad meenutavad Varbola
zygospiraella vahekihte)

Alumised piirid 3 x tugeva piirite vel-
mega taskuline-tipuline vahekiht spind.

93,2 – 93,8

Skall konarlaingsikiline (all) ümi
poolmugulas (ülal) minimitse sarika lube
detritja lbx – detritse lube rüt-
miline vahelduvine sisaldab vohava
mergli lamjaid vahekihte – tasased.
Eraldub 3 elementaartsüklit (rütmi) piir-
dega 93,35 x 93,7 millel konarlikud
piiritsed diskrid. Rütmide alumises

93,8 – 94,5
K. 0,7

94,5 – 95,1
K. 0,6

osas on püriitse detriidiga detriitne ebaühtlane valevilt kesmel – detriitjas ülal – mikrokristalliline savikas detriidikas kivim (1–5 cm).
Alumisel piirl sile laingsvoolar disk nõrga püriitse kelmega.

93,8 – 94,5
Hall kuni sinakashall keskmiselt proolmugelgas detriidikas ale detriitjas lubjakivi ± detriitse lbk vahekihiga. Jaotusmuster on meglogen tüüpiline (pustaveed) mõõ amaved proolmugelga ilme. Esimel meglakelmeid. Süg. 93,9 – nõrk. disk. sõõrvatu piirdistumel suurem tüüpi kivimdega. Alumine piir on laingt detriitse lbk alumine piir, mis ühtlselt katkestus.

94,5 – 95,1
Rohekashall mergel (vahelduvalt savi- või liivamergel) mikriitse mikrokristalliline lubjakivi de ning detriitjas klaas-detriitse lubjakivi ning horisontalmikroktriitse mõõtusel lbk vahekihtidega (juuva-tüüpi vahelduvine) Detriitse lubjakivi aluseed piirad on teraved kulutusjälgedega sõõrmse gradatsiooniga. Allemised piirad vaevumärgatavad. Allemine 20 cm-mugelgas, alumine – horisontaalkihiline. Alumine piir – nõrk laingas püriitse kelmega disk mille peal 1 cm sortimata detriitse lbk vahekiht. Sõõr paresem laundiitne vahekiht 94,85–90 (mõlemad piirid tasased). Mõõtsõõrlüdi alumine osa

Mikrotsüklidi pär 95,1 – 95,6

Maasi kihed 95,C – 95,8 (K: 93,2)
K: 0,2

95,1 – 95,6
Mikrotsüklit. Allemões oos hall poolmuguljas võrgall savikas soilimata detriitjas lubjakivi detriidiga, mõõgliga rohke pürüitse detriidiga. Sinna detriitse pulbri lubjakivi ebaselgete jõnkautidega vahelihte 95,2 ja 95,3 ebatõsised sõlmdad pürüitsi velnega fasentega disend rütm piirid arcloogilised tuleveliik, 93,2 – 93,8. Disk. 95,3 on võige tugevam. Keskmises oos (95,3 – 95,5) – keskmuguljas pinstakraunendega detriitjas lbk, arcloogiline int. 93,9 – 94,3. Alumine osa (10 cm) – tumehall viltjas (korpliku) mudega peendetriitdikas (?) bentonitdilaadne mõõllüt tumedate peentes lisadega (vilk, graptoliidi detriit?) sõsldab peenteralise (tombulis-mikrotetriitse) lubjakivi muguljaid laatsi. Alumine 3 cm on peendetriitne mudalase põhimassiga lbk väikeste piriidistõnnud veerustega. Alumisel piiril tugev lõhutud veerustes disk. Mesotsükli pär Tõnõrahvelt Tagavere – Maasi pär

95,6 – 95,8
Elementaartsüklit. Ülemine pool puurdetriitne osaliselt sorteeritud solvke piriidistõnnid psammiidi ja võiveste veerustega lubjakivi. Detriit osall mõõnidistõnnud sõlcldab trilobiite, trilobiite, gastropoode, brahhiopoode. Alumine pool – poolmuguljas sorteeritud-detriitjas kõvi detriitne lbk pruunikashalli lubimergli lamyete lõbede ning valmetega. Alumine pär tasane sile, taskute sõõrdidte ja Thysanites-võimedega vahvestispind, mille peal on peendetriitdikas kõrm. Alf-cilespoole tõmmedus sun-

95,8 – 96,6

M+S pür

96,6 – 97,6

M+S pür

97,6 – 98,0

renel. Mikrotsüklid ülemine osa.

95,8 – 96,6
Laingeskihiline kuni mugulja helehalli liivakivi ja vahelekihtidega lutimergli vahel-dumine. L/M – 2:1 (ülal) 1:1 (all). Ülemine pool (40 cm) sisaldab sagedasi kuni 3 cm paksusi sorteerumiskihilisesaja detriitsid vahekihte nõlle paksus ja sagedus kasvab alt üles. Alumisel piiril suhtes, ülemisel – kaolinisitõlgedega. Alumine osa (40 cm) – peendetriitjas kuni detriidiroos savikas mugulja lbk. 96,4 – tasane sile, nõrgelt piirdistunud disk. Alumisel piiril sile ebatasane disk, nõlle pead 2 cm soitimaba detriitjad gradatsioonilist lbk. M+S pür

96,6 – 97,6
Mikrotsüklit anchoogiline eelmisele (95,6–96,6). Ülemine (10 cm) detriitne osa – peenel mergeja kolmes vahekihes. Keskmises osas on detriitjad vahekihtidel horizontal (ca 10 cm tagant) ja paksemad (kuni 5 cm). Alumises osas vähelduvad mõnel – ne nõrgelt savikas lbk ja lutimergli, nõrgelt laingete vahekihtidega
Alumisel piiril nõrk ebatasane disk, nõlle pead poorne mineraliseeriga lbk vahekiht (1 cm).

97,6 – 98,0
Elementaatsüklit. Laingeskihiline peendetriitjas lbk lutimergli vahekihtidega (L/M = 3:1) ja intensiivse piirdistre detriidiga detriitja lbk ohuvesik vahekihtidega. Ülemisel piiril lamu-peendetriitne lbk. Sig. 97,76 – 97,80 nõrgad lainged diskid, ennek piirdi sanvere-kumpe piirdistunud kõike. Ennek varisude ja

98,0 – 98,5
k. 0,5

Rulmi alumised kulgjaravad on peen-ussikäigulised.

Mikrokihilidi pär 98,5 – 98,7
k. 0,2

sammalloomi detritud ochrikud gradatsioonilise kerguneemisega. Pärit ülitugev diskordantsi 20 cm sügavuste laadde pistekiirendaga.

98,0 – 98,5
Selge minutsüklidi (sarnane int. 93,9 – 94,5!) korrused kahest rütmist (elektrikiirtest mõlemad alumises osas rohekashall peendetriitides, nõrgalt sarnas lamjate mergelvõnetega peendetriitides lbk mõõtmetega peenmassiga. Lõhe pardelicett ~~[illegible]~~ peendetriitjaks kulgevaivõ rohekashalli detriitse mergliga. L/M – 3 : 1 (all); 2 : 1 (vesiall). Ülemises rütmiosa on sinakashall nõrgalt sorteeritud detriitne lbk pesitsi valtsiitse tsemendiga.

Iseloomulik kogu intervallile sagedased rohelise mergliga tavaline punnadel pistavad nus kalduvad rütmi piirideld ja ~~[illegible]~~ lähivad kogu vihti (kasvamise tempo).

Ell Tsinki veskmuse oos on detritsiid lõõtsi. Valdavad kinnised, kuldsio poolid, merglis on ostranoode

Intervalli alumisel piiril on kaheksordne silelainja diskordantsi. Diskordantsi vahel lamdetriitse ~~[illegible]~~ lbk ochrekat veenstega, millel trypanites vähke. Selge minutsüklidi pär.

98,5 – 98,7
Skäll horisontaal + peenkihiline kuni mikrokihiline sorteeritud – detriitne lbk rohekashalli upsikirjalise sarnanegli lainjate ülemiste vahekihtidega. Moodustab kaks gradatsioonilist rütmi (elektrikiirtest) mille alumises osas (1–2 cm) on jämedatest ümardunud lamami detriidiline lbk (detritus crassus) veenseid (1,5 × 4 cm). Veskmuse oos lanjt ~~[illegible]~~ mikrokihilisusega vesk-kuni peendetriitne lbk. Ülemises osas – oksidsellt

98,7 – 99,7 (k. 97,0)
k. 0,95

Mesotsiikli piir?

NB! 99,0 on väga sügavale lavale lõhelisse tasemetega pind (võimalik, et isegi eriumbolied), seega ülemisel 30 cm on transgressiivne, väga tugeva hiõtumelasiooniga. Väga võimalik, et Mesotsiikli piir siin 95,6 aseimel

99,7 – 100,0
k. 0,3

sotsenitud detriitsüs lbk mergli vahekihtidega (ka alumises osas oli mergli vahekihi). Alumisel piiril laiguline terav piiri kulutusjälgedega

91

98,7 – 99,7

Nõrgelt rohekas tumedam hall horisontaalkihiline, sageli langsõimelt mõõnakihiline alevriidikas (?) savikas luitdolomiit veni lubjakas savidolomiidi sagedate kaevumiskõrvendega ~ tasemetesi ussikõrvendega. Mõõnakihistus vahekihtides on rohkem, väga kontrastne (Väga lahelane on Aigu alumiste kihtide ühtlane lagunemine osa!). Esineb veni 5 cm paksusi tugevalt savikaid domeerituid vahekihte (veesvanises osa). [Ülemised 30 cm on valdavalt lubjakas savidolomiidi bioturbeeritud ~ sirutud mõõnakihilisusega, savika lbk laatsedega.]

Ülemisel piiril laiguline, sile lainelise tasemega diskordantne sortimatedetriitse vahekihi ülemisel piiral.

Tõenäoliselt mesotsiikli alumine osa.

99,7 – 100,0

Seall sortimata veni peendetriitsiline laatsjas-peenmõõnakihiline lbk rohekashalli savimergliga miles vähe detriiti. ~~Karbonaat~~ All ~~a~~ ülal vaheldab mergel (L/M = 1:2) kesmil lubjakivi (3:1). Savimergelis (s.o. alé ~ alaosa) on uosivõikel. Polikiivimus on iseloomulik. Ülemisel piiral 3-4 cm paksune lamé piiritaetriitse kihiline vahekiht.

skaves elementarsünkliti. 100,0 – 100,6

Alumisel pinnal vorelise laude lamedate taskutega disk, mille peal (65 cm) ebaühtlaselt paiknev, puruda-detriitjas lbx lamenust pärit mikrokristalse lbx ümarate lapikute veeristega, väikeste pinnitdetriitja lbx veeristega, ja rohke kinnisdetriidiga mu osalt pinnadistunud. 3 cm ~~võrgusel~~ ae. pinnal nõrk disk.

Elementarsünkliidi pinn.

100,0 – 100,6

Skall, kõrgapärahult peen kuni keskmise mõõdulise detriidikas-savikas kuni sortimata-detriitjas lbx ussikäärende rohke luli/savi-mergliga. Intervallis leiti vähe ühespoole kaldel karbonaatsus ja detriidi sisaldus L/M – 2:1 (all) – 4:1 (ülal). Nõrgas ~~[illegible]~~ pinnatoo valmega lainjas disk sügavusel 100 ja mille peal 2 cm sortimata-detriitne vahekiht (detriit osalt pinnadistunud), tõusid elementaar-sünkliidi pinni N-lõunatus, ja ümarädi detriit karbonaatne pinnadistunud detriit. Kõigi intervallis on detriitseid kõtsi.

Intervalli tl. 10 cm vahelduvad detriitjas kuni kõrgelt mikrokristalse mudaliste lubjakivigа, mergli, savivere tüüpi pinnitdetriidi vaigud mõõda mergli kihte.

Alumine pinn ebatasane, vahtsjelgede ja kaevumõõnditega, pind mergli mille peal (6 cm) pinnadistunud, ümmarguste detriidi ja veeristega vahekiht, nagu detsünklidi kõrgalies ees antud intervalli kõrgel.